

Oskar

Potovanje je zmaga duše nad telesom!

Trinajsta stran... Oskarizmi
V 5. razsežnost 21. stoletja!

Njegovo Veličastvo -
Vzhodna Turčija

Potovati poleti...
Na potovanjih - PIŠITE!

Mein kampf
Sledi srcu, da ne zaspiš!

Vodniško potovanje.
Prvo dejanje - pekel...

Švilena cesta I. in II.
Iran in osrednja Azija

Madagaskar
Izkušnje in nasveti...

Poletna potovanja
Vzburjenje prve poročne noči!

Potopisna predavanja
Skupinsko, poslovno in individualno...

Zgodilo se nam je vodniško potovanje! S sopotniki, vodniki in vodniškimi kandidati, s ciljem vaditi in se učiti – vodenja. A so zvezdice hotele neprimerno več! Zgodila se je presenetljivo čutna zgodba, ki bo zaznamovala našo NOVO DOBO morda bolj, kot katerikoli dogodek doslej. A o njej vam tokrat ne bom govoril jaz. Zapisali so jo sopotniki. Osebnostno in iskreno, kot so ga doživljali.

S tem pa, dragi sopotniki, so z neverjetno lahkoto izrazili BISTVO POTOVANJ V DANAŠNJEM ČASU, kot ga sam nikoli ne bi mogel zapisati na tako prijeten in človeški, razumljiv in osebni način. Veliko raznolikih vidikov, ogledal. Vsako osvetljuje svoj zorni kot. Vsakdo med nami se najde v vsaj enem od njih.

Preberite, doživite in si zapomnite Kiplingovo misel: »Poslušaj, ko govoriš.« (Zapisuj si, ko potuješ.) Kajti potovanja so čarovnija in iste misli doma zvenijo čisto drugače. Po lastne misli odhajamo v druge dežele, po tiste, ki jih doma ne moremo dobiti. Ne pustite jim, da izpuhtijo!

In če v teh iskrenih vrsticah najdete sporočilo zase, pomislite – morda ga tudi vi nosite za mnoge druge!

Hvala, da ste z nami, Oskar

Kar se zgodi, je vedno najboljšo. Drugega NI. (Oskarizem)

Skok v peto razsežnost 21. stoletja

Agenciji Oskar je usojen hiter vsestranski razvoj. Cilj se namreč že svetlika v daljavi - Agencija sopotnikov 21. STOLETJA. Agencija z vsebino, dušo in poslanstvom, Agencija prebujenih sopotnikov in sodelavcev. Agencija, ki vsake- mu med nami nekaj POMENI in daje »nekaj več«! Agencija torej, na katero bomo vsi lahko vse bolj ponosni! Prihaja torej naša NOVA DOBA?!

Ko smo 13. februarja 2008 praznovali Oskarjevo Novo leto, smo se smejali misli, da smo s tem praznovanjem odprli vrata v NOVO DOBO, leto 0001 AO (Oskarjevega štetja). Še ena naših domislic pač, s katerimi si v Agenciji hladimo sicer vroč in razburljiv vsakdanjik. Kaj pa, če je bilo Oskarjevo Novo leto ključen preboj v Peto razsežnost? Danes je namreč stvar videti veliko bolj resna, vse bolj nerazumljiva stvarnost nas vzbuja k razmišljanju ...

Agencija Oskar doživlja velik preporod. Potrditve prehojene poti prihajajo z vseh strani. Naše prepletanje je vse močnejše - vi vedno bolj sodelujete z nami in nas spremljate in mi vam vse več lahko vračamo. Vizionarska ideja o Agenciji prebujenih sopotnikov in sodelavcev vse bolj postaja stvarnost. POT JE PRAVA, čeprav je cilj še drobna zvezdica na daljnem nebu. A je to dobra novica!

Kajti NOVA DOBA sopotnikov Agencije Oskar z oskarizmi (str. 13) šele vstopa v vsakdanjik - prostora za rast je torej še veliko! Iskri in nagajivo-globoke misli vodijo v preseganje obstoječega ter v raziskovanje globljih vsebin, vzpodbujajo dodatne poglede na isto stvarnost (potovanje ali domače življenje) in tako vzpostavljajo nove pozornosti. To pa odpira povsem nove potovalne razsežnosti, s tem pa se ustvarja prostor za moči, ki jih lahko razvijemo v njih!

Najnovejša pridobitev - potovalni dnevnik Agencije Oskar v polni meri dokazuje čvrsto usmerjenost v »nekaj več«, v vsebino in smisel, v sopotnika! Naj njegova vsebina ostane skrivnost do vašega naslednjega potovanja, a povem vam, da boste nanj še posebej ponosni. Preberite si članek (str. 3 tega časopisa - Ko potujete, pišite!) in ozavestite potovalni proces tudi s te plati ... In potovalni dnevnik Agencije Oskar vas bo vrgel v peto razsežnost!

Kajti prav PETA RAZSEŽNOST je cilj sopotnika NOVE DOBE, o katerem vam govorim. Za sodobnega človeka 21. stoletja, ujetega v štiri razsežnosti (prostor in čas), je PETA razsežnost tisto »nekaj več«, tisto, kar iščemo, kar nas osvobaja ... Vstop vanjo v nas vzbura občutek osvobojenosti, vzdušja, inspiracije in spontanosti. Vstop v peto razsežnost »nevidnega sveta« je edini pravi in naprednega sočloveka vreden cilj. In vrhunski cilj sodobnih potovanj je lahko le »Odkrivanje izgubljene dimenzije«.

To pa lahko počnemo le skupaj, s sodelovanjem, razumevanjem in z zavestjo - da TO HOČEM! Gre za preboj iz sfere »MORAM« v sfero »HOČEM«, za preseganje obstoječih vzorcev, za preseganje samega sebe. Z drugimi besedami - za sprejem LASTNEGA IZZIVA!

Sopotniki 21. stoletja pa rabite tudi Agencijo 21. stoletja, ki dobro VE, KAJ HOČETE, in čvrsto hodi skupnim ciljem naproti.

Agencijo torej, ki bo UDEJANJALA izhodišče, da smo vsi skupaj vse bolj povezano BITJE, katerega gonilna sila ste sopotniki, ki sodelavcem in Agenciji vdihujete moč, smisel in poslanstvo. Agencija pa hoče biti močno SRČE, ki vsakega med nami združuje v celoto, vse skupaj plemeniti v sintezo ter le-to vrača nazaj v vsakega med nami. Ko sem še pred dobrim letom pisal o tem, se mi je to zdelo kot bolna iluzija, danes pa to izhodišče že ŽIVI!

To pa že daleč presega delovanje klasične potovalne agencije, vendar odraža temelj Oskarjeve potovalne filozofije, ki išče

NEKAJ VEČ, ki nas vedno znova izziva v preseganje obstoječega, raziskovanje in odkrivanje vedno novih sfer. V tem principu se odraža iskrena želja, da tudi v vas potovanja vzpodbudijo njihov vrhunski smisel in poslanstvo, ki ga imajo v naši dobi - osebni razvoj in spoznavanje samega sebe. Da potovanja niso zgolj strošek, ki ga človek plača za kratkotrajno sprostitvev in razvedrilo - temveč postanejo neprecenljiva naložba v boljše (pretežno) domače življenje!

A je to le delček tistega, kar vračamo med vas.

Pozornost na »medpotovalni« čas sopotnika je velika moč Agencije Oskar. Medpotovalni čas je bistven tako za kvaliteto potovalnega, kot tudi domačega življenja. Poleg časopisa in popotovalnih srečanj je zdaj tu še e-časopis, ki vam mesečno prinaša vse več potovalnih iskric, odvijajo se potopisna predavanja in vse več spontanosti dogodkov, ki si jih pripravite sopotniki sami. S pozornostjo v medpotovalnem času vzbujamo nežne in čutne potovalne plasti, aktiviramo potovalno bogastvo, DA SE UDEJANI in ne obleži na kateri izmed zaprašenih polic spomina!

Tu so velika popotovalna srečanja, neverjetna doživetja, ki večkrat na leto v skupno druženje privabljajo med 500-1000 sopotnikov z naših potovanj. Vzdušja na njih so vrhunska in so hkrati največja potrditev Oskarjeve potovalne filozofije! Srečujemo se sopotniki iz številnih potovanj, iz številnih dežel. Izmenjujemo si izkušnje, doživetja in informacije, sopotniki pa tako iz prve roke izveste, kako je v naših deželah, ki jih še niste obiskali. Toda še pomembnejše je druženje samo - srečamo se mnogi sopotniki iz preteklih potovanj, izmenjamo besedo ali dve in smo veseli, da se spet vidimo. Vse skupaj je izvrstno pripravljeno, spontani tok dogodkov pa popestrijo še mnoge druge dejavnosti. Mimogrede - to so največja potovalna srečanja v Sloveniji!

Tu je tudi naš časopis, ki ga mnogi vrednotijo kot največji prispevek h kvaliteti potovanj v naših krajih in katerega naklada danes že presega 23.000 izvodov. Z njim je Agencija Oskar je danes vodilna agencija pri ozaveščanju pravih potovalnih smislov ter sopotnikom vdihuje razumevanje o kvaliteti potovanja! Vse bolj tudi vzbujamo interes akademskih krogov in naša predavanja so sprejeta z zanimanjem in pozornostjo.

Po eni strani nas takšna odprtost sopotnikom vzbura, saj nas postavlja pred vedno nove izzive. Dobro ime in vaše zadovoljstvo na minulih potovanjih vam povečuje pričakovanja ... in to nas sili v stalen razvoj. Iz »garažne agencije« izpred nekaj let zdaj postajamo sodobna agencija 21. stoletja. »Potujem z Oskarjem« postaja del naše skupne identitete, na katero smo lahko ponosni.

Naj se v vseh nas vse močnejše uveljavlja zavest, zakaj smo skupaj in zakaj to HOČEMO še za naprej. Ker iz Bitja Agencije Oskar vsakdo povleče zase veliko VEČ, kot vanjo vlaga! Ker vse bolj vemo, da smo s sodelovanjem VSI na boljšem. Da je naš nevidni »barter« (vaša dobra beseda za našo sintezo in vsebino) še pomembnejši in močnejši od potovanj samih! Da nam eno samo novo življenjsko izhodišče, ki ga ozavestimo na potovanjih ali s pomočjo oskarizmov, pomeni večjo dodatno vrednost za boljše življenje kot morda stotine golih potovanj! In ne nazadnje - da je za vse veliko boljše, če je vaša iskrena beseda naša promocija, mi pa namesto v javne medije vlagamo v vas!

Vdihnili ste nam samozavest in že konec novembra smo se odločili, da prenehamo z oglaševanjem v javnih medijih. A četudi se na videz zdi, da nas nikjer ni, nas poganja vaša beseda, vaš dober glas, ki vse bolj seže v deveto vas! Mi pa se bomo zdaj v NOVI DOBI še bolj trudili in kovali vedno nove potovalne čarovniške zvarke, s katerimi bomo skupaj in vse bolj uspešno naskakovali zastavljen cilj - da peto razsežnost enkrat osvojimo!

A se s tem uresničuje naša dolgoletna želja - da delamo, razmišljamo in živimo za sopotnika. Če delamo dobro in vi to čutite, potem se nam ni treba bati. Če pa delamo v nasprotju s tistim, kar govorimo, potem smo le ena od mnogih agencij in nobene škode ne bi bilo, tudi če nas ne bi bilo. Tukaj torej smo, vaši smo!

Skupina Oskarjevih popotnikov je v soboto, 30. marca, v okviru čudovitega izleta po okolici (nekdanj slovenskega morja (ribiška pot v tržaškem zalivu) ob čudoviti družbi naših gostiteljev in organizatorjev, gospe in gospoda Vovk (iz Dutovlj na Krasu), in ob poskušanju kraških specialitet (pršut in teran) ustanovila pevski zbor »Oskar«. Zbor ima zelo ambiciozne načrte, naslednja vaja je v mesecu maju, ko bo izlet na Snežnik (obvestilo sledi, vabljeni).

Zborovodja: Peter Česnik

Kompozicija zbora: več-glasna dvajset članska postavitev

Zapisal: Slavko Dolinšek

Peta razsežnost gor ali dol ... Od nje kot od čistega viška gotovo nikogar ne bo bolela glava. Vsekakor ostaja dejstvo, da smo še vedno zgolj potovalna agencija, ki vam zagotavljamo tisto, kar vam lahko obljubimo - torej fizične potovalne sestavine, ki so zapisane v programu potovanja, z nekaj sreče se tudi potovanje izpele v skladu z zaporedjem dogodkov, kot je zapisano v programu potovanja. To je vse, kar ZAGOTAVLJAMO vsakomur, ki z nami

Začelo se je na Krvavcu. Pričakovanja so bila. Kakšna? Zamenjati okolje in priti med ljudi, ki mi »ležijo«. »Oskarizem: Pričakovanja ubijajo doživetja.« A tokrat ne, kljub pričakovanjem je bilo doživetje še vedno presežek.

Čez teden dni - študijsko potovanje. Ni variante, da ne bi šla. Tokrat ni pričakovanj. No, malo. Le to, da bom vsaj malo presegla sebe in se malo bolje spoznala.

Meje zmogljivosti smo si najbrž vsi predstavili (v naših glavah pač). Rigorozna pravila so nas po eni strani spravljala v obup, po drugi strani pa pripeljala do spoznanja, da se marsikaj da, če se hoče. OK, bili so zdrsi, a se nam je vsem uspelo pobrati. Je kdo obupal? Ne vem če.

Rezultat: presegla sem samo sebe. Ugotovila sem, kje so meje, oziroma kje jih ni. Kje jih še ni. Spanje, stres, študij le ponoči, fizični napor ... Dva meseca nazaj je bilo v mojem besednjaku polno nejev: ne vem, ne zmorem, nočem ... Na potovanju sem se začela čistiti.

Prav dobra ekipa, konstruktivna kritika, sploh dream teama, ti res nastavi ogledalo. In jim verjameš. Da, vem, zmorem, hočem. Čim več tega. To mi je dalo študijsko potovanje.

Kdaj smo prišli nazaj? Pred manj kot dvema tednoma. Neverjetno. Na potovanje že gledam z nostalgijo. Ko se pogovarjamo o njem, imam občutek, kot da se pogovarjamo o starih časih, obujamo spomine na čase, ko smo bili neizkušeni, nebolgli, nerodni, negotovi, zmedeni, nevedni, nesamozavestni (sami ne-j). Pa zdaj?

Poskusni zajčki smo vsi preživeli in komaj čakam "poročila s terena". Najbrž ne bo dolgo trajalo, ko bo nekdo (le kdo) katero od fint uporabil na potnikih na kakšni štirki ali petki. (Imena, vikanje, morda polnočni študij in nastopi pred mikrofonom, nenapovedan nočni sprehod ...) Ali jo je morda že?

Hanim - vodniško potovanje 2008

Poletje - junij-september 2008

Oskarjevo poletje sestavljeno iz štirih potovalnih stopenj - od aktivnih počitnic v Olymposu preko turističnih potovanj (Turčija) v sfero potovalnih moči - doživete 15-17-dnevne trojke in vrhunske 22-24-dnevne štirice! Večina potovanj je že zagotovljenih.

potuje. To je pač fizična sfera »MORAMO« in pravil se nameravamo tudi v prihodnje držati.

Naša potovanja torej OMOGOČAJO prodiranje proti peti razsežnosti vsakomur, ki to HOČE! Oskarjeva potovalna filozofija človeku prijaznih potovanj je vse bolj preizkušena POT, ki sopotniku omogoča veliko več, saj ga preko njegove glavne igre sooča z deželo kot ogledalom ... da se preko nje se soočite s samim seboj. Človeku prijazna potovanja pa so vrhunski scenariji, ki sopotnika soočijo z nepregledno množico potovalnih ogledal ... Režije naših vodnikov vas vzpostavljajo v stik z vedno novimi dogodki, doživetji in »potovalnimi zapleti«, potovalni film postaja vse bolj doživet in razburljiv ... »sky is no limit«!

A vsakdo od tega viška vzame samo toliko, koliko sam hoče! To pa je še ena veličastna lastnost Oskarjeve potovalne filozofije – nobenega posiljevanja, nobenega vrednotenja. Vsakdo od nas ima vedno prav. Vsa naša potovanja so vedno za vsakogar. To je edino pravo mišljenjsko okolje, ki lahko vodi v peto razsežnost ...

In še več! Vsakemu potovanju lahko vdihnemo novo moč in poudarek. Si želite potovanje s poudarkom na fizični plasti? Najmanjši problem, to je obrt. Si želite dodati psihološko plast? Z veseljem. Želite dodati mentalno svobodo in preseganje mišljenjskih vzorcev? Tukaj smo strokovnjaki. Želite preseganje mišljenjskih vzorcev tudi udejaniti in vstopiti v dušno, četrto potovalno plast? Z veseljem sprejemamo vas izziv in se ga veselimo! Vaša pot v PETO dimenzijo bo s tem široko odprta ležala pred vašimi nogami!

To je naša prava moč, kajti če govorimo o človeku prijaznih potovanjih, morajo biti ta potovanja prijazna ČLOVEKU, torej vsakemu med nami. To pa je cilj, za katerega se je VREDNO BORITI. In vredno je, da ostanete še naprej z nami.

»Ampak od celega potovanja v Istanbul mi bo pa najbolj ostala v spominu tvoja misel (oskarizem tega časopisa) – karkoli se zgodi, je vedno najboljša, drugega ni. Zdaj vidim, kako si doma kompliciramo življenje!« mi je zaupal sopotnik včeraj na istanbulskih ulicah. Res je, če za mislijo stoji resnica, postane ta najmočnejše orožje.

Do prvih poletnih odhodov sta še dva meseca, vendar je slika našega poletja že kar jasna. Pričakujemo, da bomo izpeljali prav vsa objavljena potovanja. Zato smo na poletje dobro pripravljene. Vsa potovanja na spletni strani so v dokončni obliki in večjih sprememb ne bi smelo biti.

Spremljajte svoje zeleno potovanje in se nanj prijavite pravočasno. Na trojkah in štiricah je število mesto omejeno. Že danes so nekatera potovanja polna (ali pa bodo kmalu polna), glavni val poletnih prijav pa pričakujemo v mesecu maju. Hitro se lahko zgodi, da bo določeno potovanje polno.

Pri dolgih potovanjih je letošnji hit gotovo Peru, saj sta prvotno objavljena potovanja že polni in bo tudi prvi od treh dodatnih odhodov kmalu zapolnjen. Veliko zanimanje je tudi za potovanja v Indonezijo (vsa potovanja so že zagotovljena, za Sulawesi 5. julija pa že polnimo drugo skupino). Na potovanju v Iskanju Šambale (Tibet) je le še nekaj prostih mest, Svilenca cesta I in II ter Iranska pustolovščina so večinoma tudi že zagotovljene (ali pa bodo kmalu). Za Madagaskar smo v letošnjem poletju objavili le en odhod.

Srednje dolge 15-17-dnevne trojke se tudi že polnijo. Opozorili bi vas na letošnje Berbersko pravljico (Maroko), ki smo jo pripravili po zelo ugodnih cenah, vendar imamo omejeno število mest. Poznejše prijave bodo lahko znatno dražje! Že danes se gosti povpraševanje tudi na poletnih potovanjih v Egipt (Od Faraonov do Beduinov), znaten pa je že interes tudi na obeh odhodih za potovanje Doživeta Kitajska ter Doživeta Šrilanka. Na drugih srednje dolgih potovanjih je zaenkrat še dovolj prostora.

Po uhojenih poteh Zahodne Turčije je posebna zgodba. Seveda je najbolje, da se odločite za celo potovanje. Vse več pa vas je sopotnikov, ki posegajo po atraktivni prvi ali zadnji polovički potovanja (Poletna Turčija I in II) ter po kombinacijah enega izmed teh dveh potovanj s počitnicami v Olymposu ali Čiraliju. Tu vam priporočamo čimprejšnjo odločitev, saj so to individualna potovanja in vam notranje lete po Turčiji urejamo glede na vašo prijavo. Poznejša kot je vaša odločitev, višja je lahko cena – razlike glede

na objavljene cene se lahko gibljejo tja od 30-50 EUR na osebo.

Nekaj poletnih turističnih (krajših) potovanj smo razpisali za konec junija ter prvo polovico avgusta. Vsako leto smo jih še izpeljali, zato ne vidimo razloga, da jih ne bi tudi letos. Trenutno pa tega z gotovostjo ne moremo trditi, saj se na krajša potovanja praviloma prijavljate pozneje.

SEPTEMBER

Načrtovanje septembrskih potovanj je vedno nepredvidljivo, saj do konca počitnic zanje ni veliko zanimanja, potem pa beležimo v začetku septembra naval prijav v zadnjem hipu. Zato vsem ljubiteljem odličnega jesenskega potovalnega časa priporočamo, da svoje zanimanje javijo že tja do konca junija, ker je potem za vse lažje. Prej ko vemo, da bomo potovanje izpeljali, bolje ga lahko pripravimo, lepše se boste imeli.

ČLANSKA POTOVANJA

Vsako poletje razpišemo članska potovanja pred in po glavni poletni sezoni. Glavni letošnji »članski« termin je konec junija ter v prvem tednu julija, ko lahko potujete še ugodneje kot sicer. To je najlepši čas za Turčijo, saj je narava še zelena in ni poletne vročine, pa tudi za Osrednjo Azijo in Iran. Druge »članske« destinacije so vremensko neodvisne.

Preveč je vtisov in spoznanj in seveda cel kup stvari, ki so se mi zgodile na tej študijski turi.

Že takoj na začetku sem se spopadel sam s seboj in svojim mišljenjem, za katerega sem mislil, da je najboljša. Ugotovil sem, da sem preveč zagledan v svoj prav in da se zanašam le sam nase, kar se je izkazalo za slabo. Na tem sem delal preostanek poti. Kritike, ki sem jih slišal – in padale so z »vikanjem« – so dobile čisto drugačen pomen. Z zanimanjem sem spremljal, kako se zadeve razvijajo.

Presenečen sem bil nad neverjetnim napredkom, ki so ga dosegli nekateri kolegi. S tem so mi odprli nekovo novo dimenzijo, ki me je poganjala in mi dala moči v teh zadnjih dneh.

Džumhur – vodniško potovanje 2008

Poletje 2008: članska potovanja

Odhod:	Ime potovanja	Št. dni	Stopnja
25. jun	Klasični Egipt in Sinaj/Hurgada	12	3
27. jun	Svilenca cesta II	22	4
28. jun	Rodovitni polmesec	16	3
02. jul	V deželi Inkov	16	3
04. jul	Doživeta Šrilanka	17	3
05. jul	Sulawesi	22	4
05. jul	Njegovo Veličanstvo – Skrajni vzhod	16	3
06. jul	Svilenca cesta I	22	4
06. jul	Iranska pustolovščina	22	4
11. jul	Doživeta Kitajska	17	3
22. avg	Po uhojenih poteh	10, 16	3

Vsa predavanja se začnejo ob 20.00 uri. Prizorišče: Ljubljana: GOSTILNA PRI JOVOTU: POLJANSKA 99
Maribor: DRUŠTVO POPOTNIKOV VAGANT : Bela dvorana nad KINOM UNION

Na potovanjih - PIŠITE!!

Saj ne gre za romane, potopise ali kopico podatkov - svoje misli, dogodke in zanimivosti si pa le zapisujte. Dragoceni so, neponovljivi in neulovljivi - če vam na potovanju uidejo, se ne vrnejo nikoli več. Če jih ujamate, ujamate sebe v tistem trenutku za vedno! Ustvarjajte svoj »osebni potovalni dnevnik« in tako se vam potovanje nikoli ne konča!

Vsebinska članka temelji izključno na izkušnjah »človeku prijaznih potovanj« stopenj 3, 4 in 5, ki so ob podpori Oskarjeve potovalne filozofije merjena v globlje potovalne in osebne plasti sopotnika - sfero potovalnih moči. Od tu izhajajo potovalna obdobja in dejstva, da se nam to dogaja vsem, skoraj po pravilu. Vključene so tudi lastne izkušnje in mnogi pogovori s sopotniki. Človeku prijazna potovanja Agencije Oskar

Nikoli nisem bil pristaš pisanja dnevnika na potovanju. Vsaj ne takega, o katerem se že prej odločim, da ga boš pisal v obliki potovalnega zaporedja, dogodkov, podatkov in druge fizike ... Kajti potovanje je čas doživljanja in spontanosti in k temu dodatna obveza gotovo ne sodi. Le slabo vest povzroča, ker ne počnete tistega, kar ste si DOMA zadali. Sam sem nekajkrat sicer hotel to narediti, pa mi nikoli ni uspelo. Pa tudi ne spominam se sopotnika, ki bi s tem namenom zdržal do konca potovanja ... Če želite ustvarjati tak dnevnik, ga zapišite po potovanju doma.

Povsem nekaj drugega pa je »osebni potovalni dnevnik«. To vam je majhna priročna beležka, ki jo imate vedno pri sebi in vanjo vpisujete tisto, kar se vam pač utrne. Poudarek je na neobveznosti, lahkotnosti, spontanosti in pa tistem prelestnemu SAM TO HOČEM! Nič težkega in obveznega torej, nič tistega, kar bi lahko umestili v sfero »moram«. Velikokrat se v takem dnevniku sploh ne najde potovalne dežele, in ko brskam po mojih beležkah, včasih sploh ne vem, kje in kdaj sem kaj pisal. **Vanj zapisujete SEBE.** Karkoli se vam zdi zanimivo ali močno. Lahko je lastna misel, ki se vam je sprožila na prehodu po tropski džungli ali spoznanje ob obisku preproste nomadske vasice. Lahko je to zanimiv pogovor s sopotnikom, ki mu dodate svoje POTOVALNO mnenje. Lahko so to zanimivi dogodki, ki vam padejo v oči, največkrat so nam zanimivi »spleti naključij«, nepričakovane potovalne motnje in improvizacije, da ne govorimo o kakšnih izgubljenih ali drugih prijetljajih. Včasih se nam utrne miselna zveza že ob vodnikovi razlagi ali ob dejstvu, da začutimo znano črvičenje »vertikalnega prepaha« v želodcu. Skratka, pišete sebe.

Daljše in močnejše kot je potovanje, bolj se dogaja, da razglednice domačim pišemo v zadnjih minutkah na letališču pred odhodom. Zato je povsem nerealno s seboj nositi namen, da na potovanju napišem dolg »fizični« dnevnik, ker mi to gotovo ne bo uspelo. Lahko pa mi pokvari veselje in neham pisati nasploh. To je ena klasičnih napak, ki jih delamo!

UVOD - VSTOP (1-3/5 dan)

Običajno se dogaja, da smo v prvih dneh potovanja tako ali tako brez potrebne inspiracije, pa tudi zaposleni smo sami s seboj, s spoznavanjem in aklimatizacijo na tuje okolje. Res se v prvem delu potovanja nima smisla siliti karkoli pisati, če si tega res ne želite. V tem času smo še krepko na površini, naša premica je stabilno horizontalna, mi pa jo začenjamo usmerjati proti nagibu. Trenja so velika, domači vztrajnostni momenti prevladujejo.

Vsako je najboljši pisatelj lastne zgodbe. Izjem ni, so pa pred-sodki. (Oskarizem)

So pa tudi klasične napake in nestrpnost, presežna pričakovanja - vse to nam ustvarja iluzijo, da MI pa ne znamo pisati! Preberite članek, ravnajte se po vsebini in presenečeni boste! V sebi odkrijete pisatelja!

NAGIB - POSPRAVLJANJE - SPROŠČANJE (3/5-8/12 dan)

Po 3-5 dneh pa je presežen prvi sprostitveni prag in takrat se že spleča vsaj spomniti NA MOŽNOST, da pa bi tokrat že kaj zapisali. Čeprav gre še vedno za bolj površinska stanja in smo še vedno v obdobju čiščenja domačih misli in skrbi, pa se že lahko pojavi tudi kaj svetlejšega. Kar iz nas prihaja v tem obdobju je še bolj »telesno« in čustveno, obremenjeno z domačim življenjem in torej bolj »težko«. Običajno se misli vlečejo in jim le red-

ko pridemo do konca. Se pa v tem času lažje zapisuje kakšne zanimive zunanje dogodke, pogovore ali vtise. Faktografsko pisanje je v tem času čisto OK.

To je čas nagiba vaše premice proti vertikali. Inercije domačega življenja so še močne, v prehodu iz horizontale v vertikalo je treba marsikaj pospraviti in očistiti, narediti premici prostor za vstop v globino.

Pomembno je, da se v tem času še ne silite k pisanju! Kajti lahko bi se zgodilo, da zaradi pričakovanj obupate nad sabo, porečete »ne znam« ali »ne gre« in dokončno odložite vašo beležnico. Počakajte, kajti med 8-12 potovalnim dnevom boste med prsti miselne vrvice gotovo začutili prve otipe prave niti - inspiracija in spontanost bosta že kukali na plan.

LETENJE - INSPIRACIJA - VERTIKALA - UŽITEK (8/12 dan potovanja - 4/3 dni pred koncem)

Naš elitni potovalni čas! Preživeli smo že oba glavna sprostitvena prehoda, očistili smo se misli na preteklost in prihodnost in vse bolj se usmerjamo na potovalno sedanjost. Skupina pri tem polno podpira sopotnika, saj se nam vsem dogaja podobno. Vse manj se misli vračajo na »domače«, vse bolj vsi čutimo vpliv »potovalne zgodovine« tega potovanja in »potovalnega« sebe. To je čas letenja na potovalni skalnic!

V času prehoda (8/12 dan) lahko začutimo tudi lastno neobglenost, saj lahko na pravilno zastavljenih potovanjih pride do takšnih sprostitvev, da sami sebe več ne spoznamo! »Ne pomnim, kdaj sem se tako počutil,« mi je zaupal sopotnik Borut na Sulawesiju, »sploh se ne poznam več!«

Poleti nam domišljija, z veseljem sprejemamo izzive in življenje je veliko bolj preprosto. Začudenim smo nad lastno toleranco - tudi do stvari, ki bi nas doma motile in prek katerih doma ne bi mogli iti. Ne motijo nas več ne vročina, ne sopotniki, ne preprostost ali napakice v sobah ... Z veseljem jemo z rokami, vse bolj smo igrivi, vse bolj občutljivi na vse manjše podrobnosti! Tako nas npr. na 15. potovalni dan presune že lep cvet ali obraz in nam pričara tako močan vtis, kot bi ga prvi dan lahko le svetovno čudo prvega ranga!

Skratka, v tem času čutimo »človeka« v sebi. Bolj smo odprti in počasni, nikamor več se nam ne mudi.

Življenje je lepo! Duša kraljuje, inspiracija vse močnejše vstopa v našo pozornost, stečejo notranji tokovi in pogovori ... ZDAJ JE ČAS, DA SE UJAMEMO! In se ZAPIŠEMO takšne, kot smo, naše potovalne obraze in slike, misli in vtise, doživlja in spoznanja - NAS SAME. V tem stanju običajno kar leti iz nas. Le ozavestiti je treba, da čim več tudi zapišemo!

Pri sebi je treba imeti beležko in svinčnik, da zapišemo, takrat ko se nam zgodi. Kajti inspiracija je silno nagajiva in gibljiva. Zdaj je tu, v naslednjem trenutku je nikjer več ni! »Saj bom zapisal pozneje ...« se na potovanjih spremeni v NIKOLI, izgubljeno priložnost, ki se nikoli več ne vrne! Tako čutna je naša lastna potovalna zgodba - tisto bistvo, zaradi katerega v najgloblji potovalni sferi potujemo!

V tem času je sopotnikova inspiracija sunkovita in iskriva - to je čas za kratke in močne zapise v potovalni dnevnik. Kajti ko ŽIVIMO SEBE in vzpostavimo lastno vertikalo, je nikakor ne smemo sekati s horizontalo vztrajnosti in NIKAKOR ne vključevati lastnih namenov (češ, tole bom napisal za objavo, dnevnik ...). Temveč se je treba le prepustiti inspiraciji in ZAPISOVATI TISTO, KAR SAMO PRIDE.

Veliko sopotnikov odneha s pisanjem ravno zaradi te napake. Uživate v letenju!!!

DOLET - ZORJENJE - SOOČENJE (4/3 dni pred koncem-konec)

Misli se nam počasi že nagibajo proti domu. Naša vertikala se počasi dviga proti površini in nagiba proti horizontali. Spet se pojavijo misli na preteklost in prihodnost. V prehodu iz globokega proti površinskemu stanju začutimo nelagodje in občutek utesnenosti, pojavijo se napetosti, nelagodnosti. Pri prvih potovanjih drugače ne more biti.

Z nagibom naše vertikale pa nam zadnji konec (tisti, ki se potem razširi v krak preteklosti) iz globin prinese polno lastne vsebine. V času torej, ko svoje bistvo začnemo spletati s preteklim domačim, je pravi čas za pisanje daljših tekstov, razmišljanj in soočanj samega s seboj. Elitni in edini čas, v katerem v sebi lahko soočimo domačo preteklost in potovalnega sebe.

Če ujamemo sporočilo tega časa IN GA ZAPIŠEMO, bomo v potovanje vdihnili naložbo v osebno rasti in boljše domače življenje. Tako se potovanje nikoli ne konča (to pa je vrhunski učinek prvih potovanj)! Če tega momenta ne ujamemo, se bomo lahko le z nostalgijo spominjali lepih trenutkov potovalnega letenja! Zakaj ga MORAMO ZAPISATI? Ker bo sicer sporočilo soočenja za vedno odšlo. Če tega ne storite pred vrnitvijo, bo naslednja možnost na naslednjem potovanju.

Potovanje je na dan prineslo vse možne stvari. Trema, ne-samozavest, želje, pričakovanja, veliko novega, česar se nisem zavedala o sebi. Premagovanje vsega, kar mi je prihajalo na dan, učenje novega, sobivanje, izzivi, soočanja ... padci in vzponi ... Poskušala sem potegniti največ in preživeti, narediti vse po svojih najboljših močeh. Spoznala sem tudi, kako je lepo bivati z ljudmi in koliko se drug od drugega lahko naučimo. Kako dejansko vse pride na dan, ko živimo skupaj in se ukvarjamo s toliko stvarmi. Nenehna pozornost, nenehna pripravljenost, tudi strah, potem pogum ...

Samo potovanje je bila čisto posebna zgodba, ki je odprla nove poti, nove misli, zgodbe in razmišljanja ... Spoznati Turčijo z druge strani, dojeti deželo, življenje tam, toliko izvedeti o tem, česar si nismo niti predstavljali. Na tak način še nisem potovala in sem navdušena. Kako je lahko tudi s skupino potovanje tako osebno, tako povezano, tako človeško. Kako je avtobus s časom postal večji in kako smo se vedno bolj poznali. Kako je dejansko premagovati sebe in živeti z drugimi, z vsemi stvarmi ki so se dogajale ...

Najbolj pomembno je, kako smo funkcionirali kot skupina. Kako dobro smo se razumeli! Vsak dan vstajali z dobro voljo in šli naprej. Premagali vse napore. Še čaj je bil boljši v tako dobri družbi!

Dva tedna po prihodu domov vidim tudi stvari, ki jih med potovanjem nisem. Še posebno koliko sem se naučila o sebi. Izvedela toliko novih stvari o vodenju, skupini, odnosih. Ugotovila sem, da je to prava pot in sem čvrsto odločena, da nanjo stopim s pogumom in voljo. In svedra o življenju. Življenje je lepo - drži v vsakem primeru!

Belgin - vodniško potovanje 2008

VRNITEV - KONEC - POKLOP

Z vrnitvijo padete spet nazaj v domači ritem in misli. V domačem svetu se v 2-3 tednih ni nič bistvenega spremenilo, v vas sopotniku pa ogromno! V trku različnosti smo kot posamezniki šibkejši partner in naša premica se dokončno izravna v horizontali. V tem stanju se sicer še spominjamo lastnih misli, vendar se več ne čutimo. Sprjaznimo se z obstoječim, vrnemo v predpotovalno stanje in - živimo tako naprej. Nič vsebinskega prirastka, zgolj doživlja torej! Vse prav. Že doživlja sebe je povsem dovolj. Nekaterim se to ne zgodi nikoli!

Lahko pa v domači svet vstopite z »osebnim potovalnim dnevnikom«. V njem je vaša pisava, vaša zgodba, misli, vi sami - potovalni vi. Vsakič ko ga doma preberete padete nazaj v potovanje, v vaš potovalni feeling. Vsakič znova zdaj doma nagnete vašo premico proti vertikali, soočite svojega potovalnega VAS z domačim svetom. Le tako se bo lahko vaša potovalna zgodba zmešala z domačo sedanjostjo vedno znova in znova ... in iz potovalnih kadrov boste lahko ustvarili vaš lastni vrhunski film! Soočanje pa je impulz, ki vodi v osebno rast, potovanje pa iz stroška spremeni v naložbo v boljše življenje doma!

Potovanje po izgubljenem kontinentu

Madagaskar verjetno ni dežela, kamor bi si že od malih nog želeli odpotovati. Turistično manj poznan, skrivnosten in odmaknjen otok še danes ostaja »izgubljen« za večino sveta. A kdor ga najde - ta podleže njegovim čarom! Kajti »L'Grande Ile« daje popotniku več, kot si je splah zmožen zamisliti.

Izgubljen v Indijskem oceanu »L'Grande Ile« že od nekdaj živi samosvojo zgodbo. Predstavljate si otok, ki se je nekoč odcepil od glavnega dogajanja in se razvijal povsem izolirano. Tisto je bil čas, ko so se po svetu potepali dinozavri, ko še ni bilo ne opic ne ljudi ... Izgubljena celina je »mora mora« (počasi počasi) živela svoje življenje ... dinozavri so odšli, opice se nikoli niso razvile, polopice pa so se prav zato ohranile ... in šele pred slabimi dva tisoč leti so z Daljnega vzhoda pripluli prvi ljudje ...

Prelestna narava je tukaj dala prosto pot svoji domišljiji. Le koga ne bi navdušila pokrajina, ki se spremeni vsakih nekaj deset kilometrov? Od živo rdeče prsti osrednjega platoja, kjer griče in doline krasijo borovi ter evkaliptusovi gozdovi in terasasta riževa polja, do svetlo rumene savane z v nebo segajočimi baobabi in mogočni gorski masivi, pa živo zelen deževni gozd in peščene sipine, ki se spuščajo v temno modro morje, koralne plaže in turkizno morje ... Vsak trenutek vidiš in čutiš igrivost, enkratnost in neponovljivost narave – življenja.

... ah ti oblaki!

Oblaki se barvajo v rumeno oranžno odtenke, na savano pada mrak, z juga se približuje zavesa dežja. Sonce se zgloblja za obzorjem, obrisi dreves pa – kot scena za kak film o Divjem zahodu. Namesto konjev in kavbojev se na zebu vpregi približuje slok, postaven, temno črn Bara mož. Kako so oblaki lahko tako čarobno privlačni? Kot bi se mojstrski slikar igral in iskal prelive in nianse ter pokušal narisati vse te neverjetne oblike. Za mojim hrbtom se dviguje luna, mogočna v svojih temačnih barvah. Trenutek, ko ob vsej lepoti narave ostanem brez besed.

Madagaskar je raj za biologa in za popotnika. 80 % vsega živalstva in rastlinstva na otoku je endemičnega. Baobabi in t. i. slonje noge, pandus palme in kaktusi, fluorescentno zeleni kameleoni in oranžne žabe, rdeče sove, preko šestdeset vrst gekonov, črede zebujev in več kot petdeset vrst lemurjev. Edinstven živalski in botanični vrt – brez ograje!

Glasni in nežni – lemurji cata ...

Zaslišim in zagledam ga na sosednjem drevesu. Pravi akrobat je, njegovi poskoki so eksplozivni in hkrati elegantni. Kmalu zaslišim še ostale člane te družine ... Poskakujejo iz drevesa na drevo in se glasno oglašajo! Ob prvem kriku me kar prestavi na skali ... »Pogovarjajo se,« reče vodnik. Pa pravijo, da so Italijani glasni – kaj bi rekli šele na lemurje. In kako nežno se božajo in ližejo drug drugega po obrazu in po kožuščku ... Prav nič niso sramežljivi – objemajo in poljublja-jo se tudi v družbi!

Pravljične vasi se stapljajo s čudovito naravo. Visoke in sloke rdeče hiške osrednje planote proti jugu zamenjajo nižje in vedno svetlejše hišice ... na peščeni vzhodni obali pa najdemo mini čumnate iz slame in trstičja! Tržnice so pesem živih barv in igra vonjav, radovedni pogledi so obojestranski ... Kako ženstvene so Malgašinke in kako postavni Malgaši ... In kakšne frizure – kitke na tisoč in en način, pa klobuukiiii ...

Tana se prebujajo in jaz z njo. Stopim na ulico »Haut villa« – bou jour madam, bou jour ... Vse je tako drugačno, tako zanimivo, s pogledi požiram okolico. Pisane hiše, v žive barve oblečeni domačini. Trgovine se odpirajo, poulični prodajalci počasi razstavljajo svoje izdelke, Malgaši so na poti v službo, šolo ... Bosonoga mama spremlja svojo hčerko v lepi roza obleki in na glavi nosi svojo stojnico. Kako zravnano hodi in prenaša kar nekaj kilogramov na glavi, ne da bi si pomagala z roko ... Še ena bosonoga domačinka hiti mimo – ni videti tako revna, da si ne bi mogla privoščiti čevljev ...

Malgaši znajo uživati življenje. Ulice so vedno polne ljudi, naj bo to zjutraj, sredi dneva ali tik pred mrakom. Vedno nasmejeni, razposajeni, pripravljeni na klepet ... kot da so vedno »na dopustu«. Dela se toliko, kot je nujno potrebno, ali pa še toliko ne ... Časa je vedno dovolj, za glasbo, za druženje ... tukaj kraljuje »mora mora«, kar pomeni počasi počasi!

Zamislite si mešanico azijske, afriške in francoske kuhinje! Enkratna in neobičajna kombinacija – kot otok sam. Poleg »fish sauce« (ribje omake) na policah v vsaki trgovinici najdete tudi obvezno gorčico Dijon ... Kaj porečete na kalamare v vaniljevi omaki, golaž iz zebuja ali jastoga na žaru ... Za povrh pa odlična čokolada ali slastno tropsko sadje, pa neverjetna izbira koktajlov – morda en »punch coco« (čokoladen punč)?

Zvoki valov in morja se stapljajo z ritmi glasbe. Afrika izginja za obzorjem, obrise palm bo kmalu pojedla noč in mali gekon je ravno pojedel dvakrat večjo večjo! Kmalu bo ugasnila električna in noč bo dobila svojo moč. Življenje je preprosto in lepo.

Pridružite se nam, prisluhnite malgaški glasbi ter zaplešite med lemurji in baobabi!

Tonga soa – dobrodošli!

LEMURŠKA

Že na Krvavcu sem dobil popolnoma nov pogled na vodenje in tudi na življenje na splošno. Na potovanju smo to preizkusili na izjemno zanimiv in inovativen način.

Že prej sem sam pri sebi vedel, da počnem nekaj, česar si ne upam priznati. Kmalu sem dobil potrditev in padec je bil velik, predvsem pa težak. Iz dneva v dan sem se boril s stvarmi, ki jih nisem razumel. Vrtel sem se v začaranem krogu.

Že to me je presenetilo, da sem sposoben sprejeti toliko udarcev in se iz tega še nekaj naučiti. Vse stvari v življenju imajo neko razlago, vendar pa moraš poznati človeka, ki ti jih na razumljiv način razloži. Potovanje me je pripeljalo do novega razmišljanja, ne le o sebi, temveč tudi o okolici. Predvsem pa sem osebnostno močno zrasel. Počeli smo stvari, ki jih drugače nikoli ne počnem. Že to je samo po sebi fenomenalno.

Kaj se iz potovanja lahko naučim? Da je vodenje najlepši in najlažji poklic na svetu, a je pot do vrha še dolga. Začrtali ste mi nove smernice, odprli nove poglede in razumevanja. Čvrsto sem odločen, da je to poklic, ki si ga močno želim početi.

Mislím, da je vsak prišel na potovanje z različnimi cilji. Šam sem želel osvojiti način razmišljanja in dela po tej filozofiji. Že na potovanju mi je preskočila »iskrica«, dokončno pa sem bistvo spoznal doma, ko sem pri sebi sestavil mozaik podatkov in dogajanja med potovanjem.

Besim – vodniško potovanje 2008

Potovanje se za vas nikoli ne bo končalo. Iz njega lahko potem pišete vrhunске potopise in množico zgodb. Tudi vnukom ga boste pripovedovali, kot bi potovali v tistem trenutku!

PRIMER 1:

Članek na zadnji strani sem pisal leta 1996. Dogodek sem v beležko na hitro skiciral v času »letenja«. Pred vrnitvijo (čas soočanja) sem se o tem dogodku temeljito razpisal v zvezku. Dodane so bile primerjave z domačim življenjem in osebna nota. V objavljeni obliki sem ga spisal skoraj leto po vrnitvi. Tako se je zgodilo. Takrat nisem imel pojma, za kaj gre. Danes pa lastno izkušnjo podajam v vaše roke!

PRIMER 2:

Pisne refleksije udeležencev vodniške ture, ki jih najdete v tem časopisu, sem polovil tik pred vrnitvijo domov. Bile so krajše, a veliko bolj neposredne, iskrene. Dva tedna po vrnitvi so mi poslali ponovne refleksije. Bile so že bolj ohlapne, a še vedno izražajo iskreno čutenje sopotnikov.

REZIME:

Osebni potovalni dnevnik pišite na potovanju. Ujemite poslanstvo trenutka – ne mučite se na začetku, ujemite kratke inspirativne trenutke v sredini, izkoristite čas soočanja. Medite in ustvarjajte potovalni film doma!

Na prvem čaju v Carigradu po 15. minutah že pol skupine nestrpno čaka, kdaj bomo šli naprej. Ista skupina 14. dan v vzhodni Turčiji: po dobri uri čajkanja v lokalni čajnici vprašam skupino, če bi se počasi premaknili. »Kam se ti pa tako mudi!?« me začudeno pogledajo.

Vzhodna Turčija - vrhunski poletni potovalni teren!

»V tej deželi je vse!« je vzkliknil presenečeni potnik: »Od Mongolije do Tibeta in osrednje Azije, pa nekaj Škotske, Švice in kaj vem kaj še vsel!« In res. Vzhodna Turčija je kot sramežljiva lepota: nekoliko odmaknjena, a zato toliko bolj čutna in veličastna - tako presenetljivo drugačna ... Tako dostopna je videti, a se moramo zanjo potruditi, jo osvojiti in doživeti ... da je tankočutni sopotnik potem nikoli več ne pozabil!

Vzhodna Turčija je odličen potovalni teren za »nekaj več«. Za vse, ki ste do sedaj pretežno potovali na turističnih potovanjih, pa si želite enkrat vstopiti v svet potovalnih moči. Po eni strani so potovanja odlično organizirana, dežela je varna in potovalno prijetna, po drugi strani pa je dežela vendarle povsem drugačna in predstavlja enega vrhunskih terenov svetovnih popotnikov! Vsebinska pestrost in relativna nepoznanost sta dve dodatni prednosti, ki vodita k nepozabnosti doživetij! Odlična potovanja za družine, tudi z manjšimi otroci. Civilizacijski odklop.

Le kaj je v njej tako čutnega in čarobnega? Vzhodna Turčija je dežela, kjer se je nekoč ustavil čas. Ni velikih mest in vrveža moderne civilizacije, ni turističnih množic in direndaja. Vse teče počasi in svojem ritmu ter nas preprosto vsrka v nek drug, osrednjeazijski svet. V izgubljenih mestecih in vaseh začutimo pristno človečnost in spontanost življenja. Na višinah doživimo še skoraj plemenska vzdušja in nomade, ki poletja še vedno preživijo na višinskih pašnikih, kot so to počeli od nekdaj ... Raziskujemo črnomoške vasice - povsem drugačne od osrednjeazijskih kurdskih bivališč, od vasic v pogorju Kačkar ... In čeprav v teh krajih ni lahko živeti, nas na poti spremlja le človeška toplina, nasmeh, prijaznost in iskric v očeh!

Ali ste vedeli ... da je vzhodna Turčija ena od možnih lokacij za svetopisemski RAJ? Iz raja naj bi namreč tekla 4 velike reke - Evfrat, Tigris, Aras, četrto pa še iščejo. Sopotniki se strinjamo - dežela je rajska, in če je bil tukaj res raj, je imel »veliki šef« odlični smisel za lepoto in feeling! Tudi Noe je izbral pravi kraj!

Najbolj veličastna pa je gotovo narava! Vsak dan vstopimo v drug svet! Med riževimi polji in sončničnimi nasadi pridemo do škotske pokrajine, ki ji sledi barviti Tibet, pa spet črnomoško zelenje in subtropski svet čajnih nasadov ... da smo v naslednjem trenutku že visoko v goličavah osrednjeazijskih step, strmih in presunljivih grapah in soteskah gorovja Kačkar ob divji reki Čoruh ... tu je še veličastni ožak Ararat ter neverjeten kontrast modrine jezera Van ...

Bogate možnosti krajših in daljših sprehodov po raznoliki naravi, kopanja v rekah in jezerih, pa tudi skok v Črno morje si lahko privoščimo! Dežela kar vabi k aktivnosti - tu je še doživeti rafting za vsakega, izlet z ladjico po Vanskem »morju«.

Dežela »v vratih narodov« pa je tudi bogato območje sicer redkeje posejanih, a toliko bolj veličastnih znamenitosti - kot naročena za raziskovanje in spoznavanje odmaknjenih kultur. Le manj poznani, a nič manj presunljivi so ostanki turške, grške, armenske, gruzijske, iranske, urartske in kdo ve katere še civilizacije ... Od nekdaj pa do trenutka, ko se je tu ustavil čas ... Saj je Ararat razpotje civilizacij - ali mar niso Noetovi sinovi začetniki treh velikih civilizacij? Ja, tukaj se je marsikaj začelo!

Skratka, vrhunski potovalni teren za potovalne sladokusce in vse, ki želijo »nekaj več«!

Vzhodni Turčiji gotovo vsi skupaj posvečamo premalo pozornosti. Starejši člani ste jo v naših zgodnjih letih dobro doživeli, saj je bil prav ta potovalni teren eden naših najmočnejših. Vzhodna Turčija je blizu, cenovno zmerna in hitro dostopna. Po drugi strani pa omogoča vrhunska doživetja! Če bi merili učinek glede na vložek, je to gotovo eden najbolj učinkovitih potovalnih terenov.

Potovalni šopek v

Za tako čuten in bogat potovalni teren je še posebej pomemben POTOVALNI NAČIN, saj je prav od njega odvisno. **KAKO** bo sopotnik deželo doživel in kakšno bogastvo iz nje odnesel. Idealna so torej »človeku prijazna potovanja« stopnje 3, ki upoštevajo sopotnikovo dinamiko in jo v pravem ritmu spletajo z deželo v avtorski potovalni film!

ZANIMIVO!

Večina poletnih sopotnikov najprej obišeče zahodno Turčijo (Po uhojenih poteh), naslednji korak pa je vzhodna Turčija (Njegovo veličanstvo), kamor se nekateri odpravite že kar naslednje leto, drugi pa po nekajletnem premoru. Tretje potovanje po Turčiji pa je običajno Rodovitni polmesec (JV Turčija s Sirijo).

Tudi sopotniki, ki vam ležijo krajša potovanja, najprej spoznate zahodno Turčijo (Klasična Turčija, Turško doživetje), potem pa se usmerite v Vzhodnoturško doživetje (JV in V Turčija), potem pa skoraj ni predaha in se že naslednjo potovalno sezono znajdete v Siriji (Sirija 8 ali 10 dni, Bližnjevzhodni Dvojček - Sirija in Jordanija).

Sopotniki na potovanja običajno vstopamo iz hitrega domačega življenja. Vzhodna Turčija pa je UMIRJENA vzhodnjaška stvarnost s poudarjeno drugačnostjo življenja. Če želimo največji potovalni učinek (glejte članek Na potovanju - pišite!), se moramo pred potovalnim vrhuncem umiriti, izostriti čutenja in občutljivost, se sprostiti in začutiti lastno spontanost. Le tako bodo njegove »čutne tipalke« dovolj prožne za vedno globlje vpletanje v potovalno sedanost.

NJEGOVO VELIČANSTVO - 16 dni (Stopnja 3)

Naše najmočnejše turško potovanje v celoti podpira sopotnikov vstop v drugačnost in omogoča najmočnejše doživetje dežele in sebe v njej. Tankočutno izdelano potovanje je pripravljeno tako dovršeno, da vam množica nepričakovanih doživetij zasenči vse velike znamenitosti in ogleda, ki jih najdete v opisu potovanja. Je vsestransko uravnoteženo in ga toplo priporočamo vsem, ki hočejo maksimum (opis na naslednjih straneh)!

VZHODNOTURŠKO DOŽIVETJE - 12 dni (Stopnja 3)

Bolj »površinski« potovalni koncept in je nastal pod vplivom turistične konkurence ter omejenosti časa sopotnikov. Še vedno je to odlično in vsebinsko polno potovanje, ki ga sopotniki močno doživijo, vendar je njegova »hitrost« večja. Vstop v potovalni teren je hiter, potem pa bolj drsimo po deželi kot vstopamo vanjo - doživetja so bolj vezana na same ogleda in znamenitosti in so zato manj »zvezna« kot prejšnja.

S tem v mislih se zdaj lahko podamo v branje vsebine - ta pa je videti veliko močnejša kot pri Njegovem veličanstvu, saj dodamo še cel potovalni teren - jugovzhodno Turčijo z bleščečimi znamenitostmi in vrhunskimi vzdušji. Tu so Evfrat in Tigris, sloviti Nemrut in Mardin, mesto prerokov (Sanliurfa) in vrhunski potovalni biser Hasankeyf. Šele potem vstopimo v vzhodnoturško višavje in posnamemo njegove najlepše koticke in vzdušja.

RODOVITNI POLMESEC - 16 dni (Stopnja 3)

Spet zadetek v polno, saj gre za dva »homogena« in istosmerena potovalna terena, kjer je drugi (JV Turčija) nadgradnja prvega (Sirija), to pa ustvarja sinergijski višek in potovalni vrhunec! S to kombinacijo smo pred leti zadeli žebličko na glavico in ustvarili potovanje, ki je po »človeški prijaznosti« in potovalni moči povsem primerljivo z »Njegovim veličanstvom«. Toplo priporočamo vsem sladokuscem, ki iščejo vrhunska doživetja!

Čeprav potovanja potekajo poleti (vročina) pa smo začudeno ugotovili (članek Potovati poleti): 1.) da vročina sploh ni tako neznozna, in 2.) da vročina kvečjemu poudarja potovalna doživetja.

»Škoda, da smo hoteli vse, saj se po doživetju vzhodne Turčije sploh ne spomnimo Kapadokije, ki pa je definitivno čudovita in vredna svojega potovanja.« To je bilo prevladujoče mnenje potovanja PD Nova gorica, ko smo jim pripravili potovanje, ki je šlo najprej v Kapadokijo, potem pa v vzhodno Turčijo. Tako je nekje razmerje moči potovanj med zahodno Turčijo in vzhodno Turčijo (Kapadokija je vrhunec zahodnoturških potovanj). Takšno je razmerje moči med dvema Turčijama!

Prvi dnevi potovanja so bili zame pravi pekel, ker sem bila razočarana nad samo seboj. Tema na avtobusu me je preprosto sesula in kar nekaj časa sem porabila, da se zberem. Nisem mogla verjeti, da se je to zgodilo!

Všeč so mi bila nova pravila in sprejela sem celoten sistem. Sprejela sem ga kot izziv in dalo mi je zagon. Vendar me je zmagovala utrujenost, ki je dosegla višek peti dan. Nisem bila več gotova, ali bom zdržala do konca. Danes sem vesela, da mi je uspelo. Kajti šesti in sedmi dan je utrujenost povsem izginila. Presenečena sama nad seboj in sproščeno počutje čez dan mi je vlivalo upanje. Držim se na realnih tleh in ne pustim, da bi me pričakovanja spet odnesla.

Abaza - vodniško potovanje 2008

vzhodno Turčijo

NA RAZPOTJU CIVILIZACIJ – 9 dni (Stopnja 2)

JV Turčija je vsekakor vredna svojega potovanja, saj je to povsem specifičen in neprimerljiv potovalni teren. Potovanje ne privleče toliko sopotnikov zgolj zato, ker gre za manj poznan kotiček sveta in tudi zato, ker nekateri menijo, da če so bili dvakrat v Turčiji, nima smisla hoditi še tretjič čez, saj zgodbo že poznamo! A je to daleč od resnice. Priporočamo potovalnim sladokuscem.

ARARAT 5153 m – 10 dni (Stopnja 4)

Osnovni cilj potovanja je osvojitve Ararata, ki mu dodamo nekaj najlepših kotičkov vzhodne Turčije. 4-dnevni planinski pohod je odlično organiziran ter vključuje praktično vse (mule za prenos prtljage, hrano in pijačo, šotore in podloge, slovensko in lokalno vodenje, vse prevoze). Vzpon ni tehnično zahteven in ga lahko z nekaj volje in predpriprave doživi vsakdo. Seveda se priporoča dobra kondicija in predhodna višinska priprava.

Zaradi dovoljenj je zadnji rok prijave 2 meseca pred odhodom! Potovanje Ararat pa lahko kombiniramo tudi z Njegovim veličanstvom ali kakim drugim potovanjem v tem času in v tem koncu sveta.

ZAKLJUČENE SKUPINE, INDIVIDUALNA, PLANINSKA POTOVANJA Vedno vam pripravimo individualno potovanje v vzhodno Turčijo po vaših željah ter glede na razpoložljivi čas. Uredimo vam najem avtomobila ter rezervacije hotelov, pomagamo vam pri potovalnem načrtu ter vam posredujemo vse koristne informacije.

Vzhodna Turčija je odličan potovalni teren za planince in ljubitelje narave. Vzpon na Ararat je gotovo vrhunec za ljubiteje gorništvu in višinskih ciljev. S stališča pohodništva pa je 4-dnevni pohod čez gorovje Kačkar z osvojitvijo 4000 metrov visokega vrha morda še bolj zanimiv. Sicer pa je vsa dežela »višinska« in kot naročena za krajše sprehode in daljše pohode.

Zaključnim skupinam, ki iščejo potovalne poslastice, pripravimo potovanje po želji. Za krajša potovanja je bolj atraktivna JV Turčija, a hvaležen teren za zaključene skupine je tudi turški vzhod. Vzhodu lahko dodamo tudi Gruzijo ali Armenijo, zanimiva pa bi bila tudi kombinacija z Iranom! (Tabriz in okolica.)

VREME/KDAJ:

Vzhodna Turčija je višinska dežela in idealna za poletna vandraja od junija do oktobra. Povprečna višina je okoli 1700 metrov, vreme je prijetno in povečini sončno, temperature redko sežejo preko 30 stopinj, zrak je suh.

Najlepša je dežela tja do 15. julija, ko že tako slikovito deželo odene zelena preproga z vzorčki cvetočih poljan. Od sredine julija se pomladna zelena umakne pastelni rumenorjavi barvi, kar ji dodaja svojevrsten anatolski čar.

Jugovzhodna Turčija je kombiniran potovalni teren (hribi, Mezopotamija), zato je najboljši potovalni čas v obdobju maj-junij ter september-oktober. Poleti je vroče, zrak pa je suh.

KVALITETA HOTELOV IN DRUGIH STORITEV:

Nastanitve so solidne – hoteli ustrezajo namenu, so bolj preprosti in brez nepotrebnega luksuza. Sobe so s TWC-jem in v glavnem čiste. Obstajajo odstopi od vajenega udobja – penzioni (v Safranboluju in Yusufeliju), kjer je, kot je – a nič groznega. Ne pričakujte preveč in z namestitvami boste povsem zadovoljni.

Vodnik Agencije Oskar je ključnega pomena, saj vas vpelje v deželo, da je ne le spoznate, temveč tudi začutite in postanete del nje. Spremlja pa nas tudi lokalni vodnik, ki nam zagotavlja komunikacijo in vstop v tradicionalna okolja.

Datum odhoda 2008	Ime potovanja	Št. dni	Stopnja
21. jun, 05. jul, 19. jul, 26. jul, 02. avg, 09. avg	Njegovo Veličanstvo – Skrajni vzhod	16	3
24. jun, 13. avg, 24. sept, 22. okt	Vzhodnoturško doživetje	12	3
28. jun, 19. jul, 02. avg	Rodovitni polmesec	16	3
26. sept	Na razpotju civilizacij	12	2/3
06. jun, 25. jul, 01. avg	Ararat – 5.153m	10	4

Njegovo veličanstvo - skrajni vzhod - 16 dni

Kralj turških potovanj skupaj z Rodovitnim polmesecem in Po uhojenih poteh tvori zmagovito **TURŠKO TROJKO** »potovanj za sladokusce«. Potovanje je usmerjeno v zveznost (neprekinjenost) doživetij ter glavno igrar sopotnikov v potovalnem filmu. *Že »fizični« opis potovanja nas lahko premami, a v vašem osebnem potovalnem dnevniku vam bo ostalo še vse kaj drugega ...*

SAFRANBOLU IN AMASYA

Začenjamo v Safranboluju, mestecu s tradicionalno turško arhitekturo, ki je zaščiten kot muzej na prostem. Med riževimi in sončničnimi polji pridemo v Amasyo, nekdanjo prestolnico pontskega cesarstva in pozneje veličastno mesto z mošejami s prelepim središčem ob Zeleni reki. Obiščemo v skalo vklesane pontske grobnice in trdnjavo s čudovitim pogledom na dolino, mestno tržnico in živžav ... Mehak vstop v potovanje. **Potem vstopimo v dolino brezpotij** in neverjetnih barvnih kontrastov, obiščemo tipično črnomoško vasico »iz nekega drugega časa«, doživimo »rumeni in vijoličasti raj«, se okopamo v rečici in popoldne preživimo v skrivnostnem turškem mestecu, ki ga imajo Turki za pojem nečesa »bogu za hrbtom« ... in fantje vozijo dekleta v disko s traktorjem! Prve prave slike vzhodne Turčije.

ČRNOMORSKA OBALA IN TRABZON

Prehod na črnomoško obalo nas najprej dvigne prek 2200 m visokega prelaza s pravim višinskim vzdušjem. Potem pa se strmo spustimo po razbrazdanih kanjonih proti Črnemu morju. Vasice so tu povsem drugačne, prejšnje pastelne barve zamenja intenzivno zelenje. Popoldne skok v morje in obmoška vlaga na poti v črnomoško prestolnico, živahni in pestri vrvež Trabzona! Večerni sprehod po mestu in hamsiji za večerjo ...

Naslednji dan pa visoko v neprehodne doline do čudovitega samostana Sumela, ki kraljuje visoko v bazaltni pečini. Po ogledu si privoščimo postrv in sprehod po čajnih plantažah, ki se raztezajo vse tja do gruzijske meje. Še en prijeten večer v črnomoškem vzdušju. Kajti ...

MARCO POLO IN ERZURUM

Zdaj zagrizemo v veličastne klance pontskega gorovja in po karavanski poti Marca Pola vstopamo v razgibano in samobitno notranjost, najprej preko 2200 m visokega prelaza Zigana, potem pa še preko enega najhujših prelazov Svilene ceste, visokega prek 2700 m. Sproščeni smo in vpeljeni v deželo, zdaj prihaja čas za potovalno jedro – letenje. Vstop v vzhodnoturško planoto.

Erzurum je najvišje ležeče turško mesto in prva prestolnica seldžuškega cesarstva v Anatoliji. Občudujemo enkratno arhitekturo (medreso z dvojnimi minaretom, čudovito seldžuško mošejo ter zaprto medreso, ki je edini primerek mongolske arhitekture v Anatoliji). Očara pa nas tudi svojevrstno vzdušje, večerno dogajanje na ulicah in spontanost okolja.

KAČKAR IN YUSUFELI

Vstop v slikovito bazaltno gorovje Kačkar, v strme in dramatične kanjone, prizore jezerske modrine med skalnimi špičkami in kopanje v jezeru ... Po dolini reke Čoruh vstopamo v stisnjen svet ozkih dolin in krajev, kjer se je ustavil čas. Vasica Yusufeli je čudovito doživetje, prijazen (in nič nevaren) rafting je dobrodošla vodna osvežitev za dušo in telo, presenečenje pa nas čaka v odmaknjeni vasi, kjer pred nami kot feniks vznikne čudovita gruzijska katedrala. Kaj vse najdemo v teh odmaknjenih krajih!!

KARS IN ANI

Ardahanskega prelaz je spet vstop v nov svet – visoke gole osrednjeazijske ravnice, kjer se nam iz ozkih dolin pogled odpre v neskončnost! Kraljestvo kurških planšarjev in drobnice, skalnih zavetišč in neverjetne preprostosti življenja. Obiščemo pastirje in domačine (eno močnih doživetij!) ter večer zaključimo v zanimivem mestecu na gruzijsko-armenski meji.

Nekdanja bleščeča armenska prestolnica kraljice Tamare, mesto tisočerih cerkev, Ani, na sami armenski meji je vrhunsko doživetje – zaradi okolice, vzdušja in »magije« prostora. Potovalni draguljček!

DOGUBEJAZIT IN ARARAT

Vožnja po višavju s čudovitimi pogledi tja daleč v Armenijo. Barviti raj in sprehodi po naravnem veličastju ... obdobje potovalnega letenja in vstop v potovalni vrhunec – proti ponosnemu osamelcu – Araratu. Ob lavinskih jeziki vstopimo na planoto svilene ceste – ki vzdolž velikega in malega Ararata odhaja tja daleč proti Iranu in vse do Kitajske. Dogubejazit je prašno obmejno mesto z vso potrebno hektiko teh krajev ... A le korak izven njega ležijo najlepši prizori Turčije, da vam duša poleti ... Tu je Noetova barka, pa izlet po prašnih makadamih in kurških vasicah ... do enkratnega pogleda iz palače Izaka paše in stare urarske utrdbe. Kaj pa jutranji izlet na sončni vzhod ... ko se sonce prebujata med špičkama velikega in malega Ararata?

VANSKO JEZERO IN GALAPAGOS

Vožnja proti Vanu nas spet zapelje visoko čez prelaz nekoč aktivnih ognjenikov in razbrazdano lavino pokrajino, obudimo slavno bitko pri Čaldiranu ter se pri slapovih sprehodimo čez šejtanski most ... dokler se v večerni svetlobi pred nami ne razlije prostrana modrina vanskega jezera. Enkratno je, kot morje, obkroženo z goličavo pastelnih hribov ... nekaj posebnega je v teh krajih, kar nas vedno znova očara!

Van je prijetno mestoce, središče nekdanje mogočne urarske civilizacije. Na največji turški citadeli Tušpi (mimogrede – gre za najstarejšo peščeno gradnjo na svetu!) lahko doživimo enkratno sončni zahod s pogledom na jezero in okoliško goličavo. V mestu obiščemo urarski muzej in seveda – svetovno znane vanske muce. A to je le uvod v izlet po vanskem morju in obisk Ahdamarja – otočka z armensko katedralo! Galapagos – to naj ostane presenečenje brez teksta!

AHLAT, BITLIS, MEZOPOTAMIJA

Ob Vanskem jezeru potujemo proti zahodu, obiščemo še seldžuško pokopališče in zaužijemo nekaj veličastnih prizorov na jezeru, postanemo pri starem karavansaraju na karavanski poti in že se spustimo skozi gorsko vrzel po poti Aleksandra Velikega proti Mezopotamiji. Vstop v Diyarbakir in medrečje je zadnji potovalni kontrast in morda izhodišče za naslednjic ... za potovanje Rodovitni polmesec!

Skupinsko, poslovno in individualno...

Oskarjeva potovalna filozofija DELUJE - vedno in povsod! Le malo agencij se lahko pohvali s tako raznovrstno aktivnostjo, saj skoraj ni stvari, ki se je ne bi lotili. Vsaki skupini (projektu) posvetimo popolno pozornost, se prilagodimo željam skupine in skušamo ujeti njeno dinamiko. Pravite nam, da dajemo »nekaj več«, da se z nami dobro počutite in ste zadovoljni!

Naj bo organizacija zdravniškega kongresa ali strokovno potovanje odvetniške zbornice ... naj bo ekumensko potovanje ali planinski vzpon na Ararat, naj bodo vrhunska ekspedicijska potovanja v osrčja puščav ali maturantski izleti ... naj bo strokovna šolska ekskurzija ali sindikalni izle t... Naj gre za otoke ali njihove dedke ... ljubljene ali osamljene ... mlade in mlade po duši! Kjerkoli našo potovalno filozofijo preizkusimo, tam se izkaže - z odličnimi rezultati!

Naša potovalna filozofija je jasna in usmerjena v potovalna bistva (vsebinsko in moči), vendar s tem še zdaleč nismo obremenjeni. Glede na želje naročnika/skupine tako pripravimo potovanje po želji in glede na potovalni namen. Z bogatimi izkušnjami lahko tvorno sodelujemo pri pripravi potovanja ter skupaj z naročnikom vključimo kakšno od svežih idej ... Tako za vsakega naročnika/skupino oblikujemo zanjo PRAVI potovalni scenarij - program potovanja.

Pri vsebinski zasnovi upoštevamo potovalne cilje ter značilnosti naročnika/skupine. Povsem drugačno potovanje je, če je glavni potovalni cilj druženje in so ogledi bolj za spremljavo, kot pa če je glavni potovalni cilj usmerjen v ogled in je druženje vzporednega pomena. Pri nas ni standardiziranih vzorcev češ - to imamo - vzemite ali pustite! Pomembno je iskanje optimalnih kombinacij.

Pomembno je tudi zaporedje in potovalni ritem - v omejenem času lahko potujemo hitro in intenzivno ter na račun udobja ter z vključitvijo morebitnega večjega napora vidimo ogromno. Lahko pa potujemo bolj lagodno in sproščeno ter s tem dajemo poudarek večjemu potovalnemu udobju. Običajno gre tudi tu za iskanje optimalne kombinacije, zato je zelo pomemben pogovor z naročnikom.

Ko je enkrat potovalna vsebina usklajena (tisto, zaradi česar naročnik potuje), se lotimo tehničnega dela priprave. Glede na smernice in omejitve (časovne, cenovne) pripravimo predlog - ponudbo. Program potovanja lahko vključuje najboljše hotele ali najcenejše, a še namenu primerne namestitve ... v program potovanja lahko vključimo večerjo za 150 ali 5 EUR ... Nimamo predsodkov - naročnik lahko spi na seniku ali v 5* DeLuxe. Glede na namen/pogovor vedno lahko svetujemo optimalno kombinacijo vsebine in cene.

Cena potovanja je zgolj odraz predhodnih dogovorov. Lahko smo najcenejši, lahko smo najdražji ... Toda z gotovostjo lahko trdimo, da naše cene vključujejo »nekaj več«. Vključujejo specialistično poznavanje dežel in skupinskih dinamik, bogate izkušnje in odlično vodenje naših vodnikov - »človeško prijaznost« potovanja.

»Nekaj več« naših potovanj naročnik spozna na potovanju. To ste nam na naše začudenje povedali vi, predvsem sopotniki skupin, ki z nami potujete prvič. Že na našem najbolj osnovnem potovanju (5-dnevni Klasični Carigrad) spoznate našo nadgradnjo. Če vi tako pravite, v to ne smemo dvomiti ...

Za vsako skupino se kar najbolj potrudimo, ne le zato ker moramo, temveč ker HOČEMO. Ne zgolj zato, da opravimo posel, temveč zato, da tudi pri vašem potovanju udeležimo svoje poslanstvo. Poleg ogledov iz programa potovanja vam pričramo še kopico vzporednih vtisov in doživetij, poznavalsko vas popeljemo skozi kontraste mest in dežel ... skozi moderno in tradicionalno ... Naši vodniki niso le poznavalci »iz knjig«, temveč deželo celovito razumejo in vam jo temeljito predstavijo. »Nekaj več« torej ni le nekaj iz trte izvitega!

Naj gre za skupinsko, individualno ali poslovno potovanje - vsakega povpraševanja se lotimo vsebinsko in temeljito. Le zaupajte nam vaše želje, ostalo pa prepustite nam. Najdemo vam optimalno kombinacijo!

Bil sem odločen, da ostanem doma in uživam mirno pisarniško in družinsko življenje. A ne. Tistega večera sem preprosto moral oditi. Žal mi je bilo že naslednji trenutek, a poti nazaj ni bilo več, kajti že sem bil v središču dogajanja. O sami študijski ne morem napisati kaj več, ker mi je čisto nerazumljiva. Skupek ljudi iz vseh vetrov, ki si želijo eno - voditi! Potem pa šok - program, sprememba imen, nemogoča pravila ... Ne bi verjel, da se kaj takega lahko zgodi. A se je zgodilo! Vse je štilalo, ljudje so delali kot blazni za en sam cilj - voditi (Marx bi bil ponosen!).

Can - vodniško potovanje 2008

ZAKLJUČENE SKUPINE DOŽIVETO, UGODNO, UDOBNO ...

Kratka 4-6-dnevna skupinska potovanja so Oskarjevi potovalni filozofiji vsekakor največji izziv. Pri takšnih potovanjih ni časa za razvijanje vzdušij, temveč je treba skupino že takoj sprostiti in jo strmo vpeljati v deželo. To zahteva odličnega vodnika, ki obvladuje tako sopotnikovo potovalno dogajanje kot tudi skupinsko dinamiko. V skromno odmerjenem času je potrebno ustvariti čim močnejši potovalni učinek. Za to še zdaleč ni potreben ne napor in ne »letanje« od spomenika do spomenika. Ravno nasprotno, vstop v potovalne globine se vedno ustvarja s človeku prijaznimi pristopi.

Daljše kot je potovanje, močnejša je Oskarjeva potovalna filozofija. Že pri 8-dnevni potovanjih lahko izoblikujemo potovalno dinamiko in izpostavimo prave potovalne moči. Naš »nekaj več« postaja z vsakim dnem vedno večji. To potniki hitro začutite. Večina 8-dnevni in daljših potovanj imamo zasnovanih že v redni prodaji in jih za prvo informacijo najdete na spletni strani, zaključnim skupinam pa jih prilagodimo po željah.

SKUPINE - TEHNIČNO

Za skupinska potovanja smo pripravili tudi preprost in učinkovit sistem zbiranja prijav in plačil, ki v veliki meri razbremenjuje organizatorje skupin ter jim pušča le vlogo koordinacije, saj ves tehnični del prevzamemo v Agenciji.

Kratka potovanja v Turčijo so hkrati cenovno ugodna in zelo doživeta. Najbolj atraktivni sta 5-dnevni potovanja Klasični Carigrad ter Marmorno morje. Nekoliko dražja, a tudi bolj učinkovita so 5-dnevna potovanja Srednji Egej, Turško Sredozemlje ter Kapadokija ... v vsa ta potovanja lahko vključimo tudi ogled Carigrada ali pa ne. Še nekoliko »dlje« sta 5-dnevni potovanja v jugovzhodno Turčijo ter vzhodno Turčijo. Nekoliko dražji, a hkrati vstop v značilno drugačnost, ki vam navkljub kratkosti potovanja ostane v trajnem spominu.

Cenovno nekoliko bolj zahtevna so 5-dnevna potovanja v Sirijo, Jordanijo, Kairo in v Maroko. V samo 5-ih dneh pa vam lahko pričramo tudi nekaj glavnih vtisov Jemna, Libije ter nekaj veličastnosti Irana. Za zaključene skupine pa pripravljamo tudi 5-dnevna in daljša potovanja na Portugalsko.

Sopotniki iz 6-dnevni in daljših potovanj postanejo naši člani, četudi potujejo v okviru zaključene skupine. S tem pa pridobijo vse ugodnosti, ki so jih deležni naši člani iz razpisnih potovanj.

Če vaše potovanje vključuje letalski prevoz, je izredno pomembno, da vaše skupinsko ali individualno potovanje zastavite čim prej! Le tako vam lahko pripravimo cenovno ugodno ponudbo. Cene potovanja namreč z zasedenostjo letal rastejo, in pozneje ko izvršimo letalsko rezervacijo, višje so lahko dobljene cene. Še posebej to velja v primeru, če nameravate potovati v višjih sezona (šolske počitnice, prvomajski prazniki, krompirjeve počitnice, novo leto ...). Že kar nekaj naših spomladanskih skupin je že določilo potovalne termine za naslednje leto.

STROKOVNO IN POSLOVNO - Poslovni center S pridobitvijo licence za prodajo letalskih vozovnic IATA ter novih sodelavk Polone in Mateje, ki sta izkušeni v pripravi poslovnih potovanj, se lepo uveljavljamo tudi v tovrstni dejavnosti. Prodaja letalskih vozovnic je že v polnem teku, vračajo se nam že prve pohvale.

Pri strokovnih in poslovnih potovanjih je izjemno pomembna hitrost ter zanesljivost. Veseli smo, da smo uspeli znotraj Agencije Oskar vpeljati dve vzporedni dinamiki, ki jih nameravamo v prihodnosti preplesti. Saj lahko tako dobimo neverjetno kombinacijo 21. stoletja - hitrost in zanesljivost poslovnih potovanj ter smisel in dušo Oskarjeve potovalne filozofije.

Preizkusite naš Poslovni servis in se prepričajte - verjamemo, da vam lahko že v začetku nudimo VSAJ profesionalno, hitro in učinkovito storitev. Za vaš prvi nakup vas nagradimo s priložnostnim darilcem, člani Agencije Oskar pa imate še dodatne prednosti.

Letos imamo veliko mladih skupin - maturantska potovanja, za katerimi stojijo šole, ki nas imajo za zaupanja vredno agencijo, ki bo poskrbela za njihove dijake, kot je treba. Prav tako pa smo v aprilu izpeljali tudi prvo potovanje srednješolcev v okviru izbirnih vsebin. Vsa mladinska potovanja vodimo v Turčijo, ki je tako cenovno ugodna, kot je tudi atraktivna in mladim sopotnikom vsestransko zanimiva ...

Potovati poleti - kaj takega pa še ne?

Poletje je morda edini čas, ko si posameznik ali cela družinica lahko vzame čas zase. Je tudi idealen čas za dolga potovanja, tudi v tople/vroče kraje. Vročine seveda ne moremo izklopiti - zakaj bi jo le, ko pa jo lahko tvorno vključimo kot dodaten potovalni izziv ... Z njo so človeku prijazna potovanja še močnejša!

Že odločitev za poletno potovanje je lahko dogodek, saj nam prijatelji in znanci (ki seveda poleti še nikoli niso potovali in zato VEDO) ob pogovoru o tem že »merijo vročino«. Prvo poletno potovanje v puščavo ali druge »vroče kraje« je gotovo največje doživetje pred odhodom, ko se človek srečuje sam s seboj in se sprašuje – je bila moja odločitev pravilna? Se bodo tudi meni »zgodile« tiste bele kosti sredi peska, samotna puščavska opozorila pod žgočim soncem ... o katerih beremo v karavanskih romanih?

Novincu na poletnih potovanjih je dodatno doživetje tudi »razočaranje« ob prvem stiku z njo (vročino, puščavo ...), ko od težko pričakovanega trpljenja in puščavskega »umiranja« ni nič! (Pričakovanja ubijajo doživetja.) Namesto samouničujočega trpljenja pa – glej ga zlomka – začne skupaj s sopotniki celo uživati?! Glej ga zlomka! Sem kaj narobe prebral ali slišal?

Ampak je res! Poletna potovanja, puščave in vroči kraji so dodaten izziv, ki le še krepki potovalno moč in nas vzpodbuja v aktivno vlogo glavnih igralcev v potovalne filmu! Ostrejši potovalni pogoji nas dramijo iz ugodja domače zlate kletke, prebujajo in ostrijo naša čutila ... In predvsem zdravilno vplivajo na MISLI. Sam sebi se zazdiš »frajer« in si porečeš – ej, vidiš, kaj vse zmorem ... in kako preprosto je vse skupaj! In če je to preprosto, potem je problem zgolj šibko stanje duha! To pa je vesela novica, saj to potem velja za VSE probleme!

POLETNA POTOVANJA GLEDE NA VROČINO!

Če že puščavska poletna potovanja niso kakšen poseben bav-bav, je na drugih potovanjih še toliko prijetnejše. Višja kot je stopnja potovanja, bolj je potovanje tankočutno pripravljeno, s tem pa odporno proti vročini. Poletne 15-dnevne trojke so torej že pravi zadetek, štirice pa sploh niso problematične, že zaradi sopotnikov, ki se zanje odločate.

Za vse, ki si potovalne vročine ne želite, so gotovo najprijetnejši potovalni tereni VZHODNA TURČIJA, TIBET IN PERU, saj potovanja tečejo na višini. Za temi takoj pridejo potovanja po ZAHODNI TURČIJI (Po uhojenih poteh) in KITAJSKI (Doživeta Kitajska), saj se gibljejo v podobnem klimatskem pasu, kot je pri nas.

V drugem »vročinskem paketu« so »vroče« destinacije in potovanja Rodovitni polmesec (Sirija in JV Turčija), Od Faraonov do Beduinov (Egipt s Sinajem) ter Berberska pravljica (Maroko). Vsa ta potovanja vključujejo tudi potovanja po puščavah in notranjostih dežel. Temperature se dvignejo tudi tja do 45 stopinj Celzija, vendar je zrak suh in običajno je vetrovno. To pa ljudje dobro prenašamo in glede na naš občutek lahko (na oko) takšno klimo primerjamo z okoli 10-15 stopinj nižjimi temperaturami v vlažnih krajih (doma, obmorska letovišča). Vsa potovanja že leta uspešno izpeljujemo in poletni sopotniki na njih vam vedo povedati, da je bilo vroče, ampak SUPER!

»Po uhojenih poteh« zahodne Turčije je naše najbolj atraktivno in popularno poletno potovanje, saj poleg potovalne raznovrstnosti vključuje tudi teden dinamičnih obmorskih počitnic – ne ležanja v hotelu, temveč drsenje po najlepši (in manj turistični) sredozemski obali, izleti z ladjico, kanjoni in sprehodi, pa seveda tudi čudovite plaže ... Vročinsko potovanje sploh ni problematično, saj se le v obmorskem delu se srečamo z večjo vlago (največji krivec naših vročinskih občutkov). Po uhojenih poteh je prav pripravljeno za poletje in zato dobro prenaša vročino (in vi z njim), vsi hoteli in prevozna sredstva so klimatizirani, desetletne izkušnje s tem potovanjem pa nam vdihujejo zaupanje, da bomo tudi vam omogočili prijetno poletno doživetje!

Posebno poglavje so daljše štirice v Osrednjo Azijo in Iran. Izjemno klimatsko razgibana potovanja vključujejo klimatski razpon od visokih hribov (gora) do puščavskih okolij. To pa je gotovo dodaten potovalni čar, saj so ti potovalni tereni izjemni prav zaradi neverjetnih kontrastov (tako so speljana tudi potovanja), ki si jih želi sopotnik začutiti kar najbolj. Tu vročinski tereni poudarjajo doživetja in so »vključeni v ceno«.

Tudi tropska potovanja (Indonezija, Šrilanka) vročinsko niso problematična. Prav za tropska potovanja najbolj velja predsodek, opisan v okvirčku, ki so ga iz tropov prinesli letoviščarji iz vlažnih in neprijetnih tropskih letovišč. Kajti ko se v tropih enkrat dvignemo nad 400 višinskih metrov, se znajdemo v klimi blejskega poletja. Še višje pa nas čaka odlična klima tudi za trekinge in tam zvečer kar prija kakšen dolg rokav. Naša potovanja vključujejo vse – v nižinah smo običajno tik ob morju (ali na njem) ter izven betonskih džungel. Redke izjeme in vročinski trenutki pa so pomembni za zavedanje, kako nam je sicer drugače lepo!

Poleti je vendar prevroče! No ja, kakšna Skandinavija ali sever bi še šla, ampak da nas vabite na jug – v vroče kraje puščav in osrednje Azije, kjer se še dihati ne da ... V redu, kakšno letovanje na morski obali, teden dni lenarjenja v izbranim hotelu ... hrana, morje in sonce in beg pred vročino! To bi še šlo ... Ampak potovanje?! Kaj takega pa še ne ... Sem in tja še najdemo ta predsodek, sopotniki Agencije Oskar pa v novi dobi učinkovito vemo, da je stvarnost ravno nasprotna, saj je včasih celo v puščavah na potovanjih lažje preživeti kot v vlažni vročini.

KAJ SMO SE TUKAJ NAUČILI?

Temperature so dejstvo, »prevroče« pa je občutek posameznika, ki ga lahko tvorno usmeri v izziv ali destruktivno v problem. Potovanja so že sama po sebi dušna zgodba za sopotnike, ki v sebi nosijo izzive. V okolju naših sopotnikov je torej »vročinski predsodek« gotovo še dodaten motiv za potovalno moč.

V vročih krajih so potovanja človeku prijetnejša ob obmorskih počitnic. Že zato, ker potovanja stimulirajo sopotnikovo aktivnost in gibanje, s tem pa se telo hitreje prilagaja novim izzivom. Potovanja kot gibanja so že sama po sebi veter, ki blaži vročino. Potovalna gibljivost omogoča prilagodljivost

Vsa naša potovanja so tudi »infrastrukturno« dobro pripravljena na vročino. Sobe so klimatizirane (kjer je potrebno), tudi vsa prevozna sredstva (razen lokalnih in posebej načrtovanih) so tudi klimatizirana. Sopotnik se tako vedno lahko »ohladi« in si oddahne od toplotnih izzivov. Naši vodniki so odlično usposobljeni za vodenje po vročih krajih in predstavljajo dodatno stopnjo občutka varnosti, ki je potreben za vaš sprejem izziva.

danim pogojem in optimalno razporeditev dneva med aktivnosti, ogledi, počitkom in siesto, sprehodi in pohodi, kopanji in večernimi seansami ...

Potovalna gibljivost pomeni tudi menjavo okolij in se po gibanju po vročih krajih, kmalu preselimo v klimatsko prijetnejše okolje. S tem vročina dobi obeležje dodatnega DOŽIVETJA. V turističnih letoviščih nimamo kam zbežati in vročina velikokrat dobi obeležje morečega dejstva do konca bleščečih počitnic!

»Vročica« potovanja pa pomenijo tudi vašo večjo varnost, saj ste stalno pod budnim očesom naših izkušenih vodnikov, ki vam vedno znajo svetovati glede varovanja in gibanja po vročih krajih ter vzpodbujajo potrebne pozornosti, ki so ključne za vaše zdravje. Tega vam letoviščni operaterji in njihovi predstavniki skoraj ne morejo nuditi. Tu vam lahko govorimo le o naših človeku prijaznih potovanjih in vodnikih.

POLETNA PRILOŽNOST

Poletni čas dopust je običajno največja priložnost za daljši dopust. Če ne želite biti priklenjeni na množico in gnečo letoviških krajev, če želite vstopiti v sfero potovalnih moči in se aktivirati v glavnega igralca lastnega potovalnega filma ... če želite s svojimi dragimi preživeti kvaliteten skupni čas (in se ne vsak zase »dolgočasiti« v kakem letoviškem hotelu) ... Če želite v vašem elitnem (prostem) času narediti nekaj zase, za lastno dušo ... potem pojdite na VAŠE POLETNO POTOVANJE!

Doživeli smo že veliko rekordnih vročinskih preizkusov. Pred leti smo v vzhodni Turčiji doživeli najvišjo temperaturo v zadnjih 50-ih letih. Turški parlament je odobril dva prosta dneva vsem ljudem – saj so v Carigradu in v obmorskih krajih južnega Sredozemlja ljudje od vročine kar »umirali«. Bilo naj bi blizu 50 stopinj Celzija in v turističnih krajih Alanye in Kemerija turisti niso upali iz klimatiziranih sob. Mi pa smo uživali v suhem vročem višinskem zraku vzhodne Anatolije in (odrezani od informacij) sploh ne bi vedeli, za kaj gre ... ko nam tega ne bi povedali prijazni domačini in TV ekrani. Res je bilo tiste dni vroče – pa smo se zato večkrat stisnili pod gosto senco turških čajnih vrtov ... se večkrat ustavili ob rečicah in jezerih ter se v njih ohladili. Kot vodnik niti pomislil nisem, da bi bilo potrebno narediti kakšno izjemo iz začrtane poti. Istočasno smo »po kritičnem terenu« brez težav izpeljali tudi potovanje »Po uhojenih poteh«.

Švilena cesta - Iran in osrednja Azija

Idealen teren za vse prave raziskovalce samega sebe in iskalce osebne rasti ... ki na potovanjih ne iščejo ne užitka in ne udobja (ker imajo tega dovolj doma), ampak potovanje vidijo kot enkratno priložnost za soočanje z ostrimi pogoji, presežanje obstoječega in iskanje samega sebe. Švilena cesta I in Švilena cesta II sta odlični potovanji stopnje 4, ki gotovo posegata v vse štiri potovalne plasti!

Obe potovanji zajemata BISTVO in enkratnost, ki ju lahko najdemo le TU in nikjer drugje na svetu – soočanje sopotnika z izjemno dinamičnimi in raznovrstnimi kontrasti in izzivi. Danes smo v puščavi, jutri v pravljici najlepših srednjeveških mest na svetu (Hiva, Buhara, Samarkand) in pojutrišnjem že v gorskih poljanah visokega gorovja ... Danes spimo v hotelu, jutri v sovhozu in naslednji dan v nomadski jurti ... Danes se soočamo z velemestom, jutri z vasico, pojutrišnjem pa ne vidimo zidane zgradbe, kamor nam seže oko ... Danes smo v sodobnem svetu in jutri v nekem drugem, kjer se od večnosti ni nič spremenilo ... in še bi lahko naštevali!

Potovanje po svileni cesti je hkrati spoznavanje velikih treh civilizacij evro-azijskega prostora. Prav tu je treba začeti, preko stikov z njimi spoznati osnove, razumeti primerjave in nadgradnje. Prav v osrednje-azijski praznini hitreje razumemo prepletajoča bistva kitajske in indijske civilizacije – veliko bolje in hitreje, kot če vstopimo naravnost v kaos teh dežel!

Kot so enkratni osrednje-azijski kontrasti, takšni so tudi njeni ljudje – bogat zbir preteklosti in sedanjosti, nametani iz vseh vetrov, na površju vpliv sodobnih rusko-kitajskih civilizacijskih vzorcev, a pod njo globoka plemenska duša in pripadnost. Nikjer na svetu ni toliko raznolikih plemen, toliko raznovrstnosti in samobitnosti, KI ŠE ŽIVI in jo je moč začititi ... le korak iz velemestnega Taškenta ali Kašgarja! V kirgiškem Ošu je še danes star ruski hotel, ki ob praznikih NE DELA, pa tudi kirgiška meja je ob praznikih preprosto ZAPRTA!

Švilena cesta je ena glavnih »rdečih niti« Agencije Oskar. V letu 2007 smo končno združili vse glavne krake te legendarne karavanske »avtoceste« od Kitajske na vzhodu, Indije na jugu in Sredozemlja na zahodu. Zdaj lahko z nami potujete in odkrivате legendarne terene Marca Pola in karavanarjev na dolgi poti v iskanju izgubljenega zaklada! Kmalu vas prek južne Kitajske popeljemo tudi naprej – vse do naše Indonezije – ej, tam pa vas čakata užitek in Raj! Potem vam manjka le še skok v morje in plavanje prek oceana!

In na drugem koncu – če niste bili v Savdski Arabiji – pojdite v AŠKABAD! Feniks bogastva in prestiža pokojnega Turkenbašija, ki je napisal lastno Sveto pismo (Ruhname), ki se jo danes učijo v šolah, in če ga ne znaš, danes v Turkenistanu ne moreš narediti niti VOZNIŠKEGA IZPITA. Po njem je bila Adam Turkmenec, kot tudi vsi pomembni za njim vse do danes! Plemenska okolica velemesta pa živi v šotorih in zemljankah in njeni prebivalci VEDO, da je vse iz Ruhnameja RES!

Osrednja Azija je tudi vsebinsko izjemno bogata. Presunejo nas že veličastni spomeniki pestre dediščine Džingiskana in Timurlenka. A to je le podlaga. Prava vsebinska vrednost za sopotnika v deželi je prav gotovo STIK TREH VELIKIH CIVILIZACIJ – kitajske na vzhodu, indijske na jugu in sredozemske na zahodu. Tu se je vse mešalo, se med seboj oplajalo in nadgrajevalo ter puščalo svoje sledove. Tu, daleč od središč in ortodoksnosti, lahko začitimo njih primerjavo – sožitje in dilemo, skladnost in kontrast. Prav v osrednji Aziji lahko (z dobrim vodenjem) vstopimo v Evropi še tako neznane svetove!

Vrhunski potovalni poudarek pa je vsekakor »pokrajinski kontrast«. Najbolj od morja oddaljen kotiček na svetu je to. Najbolj človeku neprijazen za življenje – saj se smrtonosne puščave dvigajo strmo v visoka neprehodna in mrtva gorovja. S pogledom na najvišje gore na svetu stojiš na drugi najnižji točki na Zemlji! Vsa ta nasprotja gredo skozi naše telo, psiho in mišljenje vse do naše duše! V teh kontrastih se čistimo, dokler se ne začitimo. Saj s sopotniki ne vemo prav, kaj se dogaja ... A potovanja po osrednji Aziji so nepozabna, saj se tudi nikoli ne končajo!

Potovanje po Svileni cesti I in II je vstop v sfero pravih potovalnih moči. Nič lepega ni v njiju, ne uživaštva in ne udobja, ob vrnitvi si ne moremo prav razložiti zakaj in kako, a VEMO, da smo POLNI in NAVDAHNJENI.

Na začetku potovanja sem sprejel vse člane skupine kot nove osebe. Nova identiteta mi je dala sproščenost in sem užival kot novi Bekri. Ko pa sem se v naslednjih dneh srečal z nalogami, je za menoj prišel moj stari Ego. Skušal sem ga ukrotiti in prilagoditi. Zavestno sem ga par dni zadržal pod nadzorom. Občutek je bil prijeten, me je pa prvo uspešno predavanje zazibal v občutek zmage, kar me je posekalo že naslednji dan. Čeprav je pred mano še veliko dela pa mi je potovanje dalo odgovor, da sem na pravi poti in da želim na njej vztrajati. Kot del vaše agencije se vidim ne le zaradi potovanj, pač pa zaradi osebnega razvoja in rasti.

Bekri – vodniško potovanje 2008

Šašlik bez mesa?

Uzbekistan ima 26,6 mio prebivalcev, ki živijo na površini veliki za približno 22 Slovenij. Glavno mesto je Taškent, vendar ne ponuja kakšnih zgodovinskih znamenitosti...

... povsem nekaj drugega pa so ostala zgodovinska mesta, ki smo si jih na poti ogledali. Začeli smo v Hivi, nadaljevali v Buharo in doživeli presežek lepote v Samarkandu. Vsa ta mesta imajo lepo ohranjeno in obnovljeno arhitekturo in izvirajo tam nekje od 10. st. n. š. naprej. Mošeje, medrese in minareti se bleščijo v modro zelenih ploščicah in kar vabijo k fotografiranju.

Že v prvih ogledih smo opazili, da bo tukaj veliko večja turistična gneča kot v Turkmenistanu, saj kar mrgoli Italijanov, Francozov in Izraelcev. Temu primerno so bolj opremljeni hoteli in restavracije, pa tudi domačini bolje govorijo angleščino. Vendar na mene hoteli ne puščajo vtisov, saj udobju ne dajem pretirane pozornosti. Na potovanjih pričakujem posteljo, wc in po možnosti tuš. Raje se posvečam vtisom, ki jih pridobim mimogrede na ulici in bazarju.

V spominu mi bodo ostale njihove poroke in gostoljubnost. Verjamejo, da jim slikanje mladoporočencev s turistom prinaša srečo. Izkažejo nam posebno pozornost, da lahko prisostvujeva slavu. V Samarkandu sva z možem slučajno naletela na eno takšno poroko, nakar so naju povabili v ženino hišo – dvorišče, kjer se je poročni dogodek odvijal še nekaj časa. Poročijo se lahko katerikoli dan v tednu. Slavje poteka podobno kot pri nas, s to razliko, da se ohcet uradno konča dokaj zgodaj npr. ob 22. uri. Nekateri svatje odidejo domov, fantje, prijatelji ženina, pa pospremi mladoporočenca na njegov dom na prav poseben način – z baklo in v sprevodu. Ženina in nevesto peljejo vzporedno med množico do doma, in ko prispejo, mora ženina nevesto na rokah odnesti do dvorišča. Ženin potem zapleše s prijatelji, razreže torto in pogosti preostale svate. Ko se nevesta odloči, da je utrujena, morajo vsi zapustiti prizorišče dogajanja, jima zaželeti srečo v zakonu in oditi domov.

Ta dan sva imela z možem peto obletnico poroke, tako da je bilo to doživetje zame prav posebej prijetno, saj sem se začela spominjati najine poroke. Ko sva svatom povedala, da tudi midva danes praznujemo, so nama čestitali, kot bi se midva poročila ☺. Če bi vedela, da je vse skupaj tako prijetno in lepo, bi se udeležila poroke že dan prej, pa se zaradi strahu nisem upala, ker je bilo vse skupaj videti zelo strašno. Boste vprašali zakaj? Zato, ker proces spremljanja

mladoporočencev zgleda kot kakšen protest ali pa shod razjarjenih mladih fantov, ki protestirajo nad sojenjem na kakšni tekmi ☹ (vpi-tje, na pol petje, bakle). Nevesta ni bila ravno preveč navdušena in razpoložena, saj so tu poroke v glavnem dogovorjene in v zameno za nevesto sobi nevestina družina bogato odkupnino.

Kaj pa kulinarčni užitki? Fenomenalni za »mesojedce«. Značilna jed so šašliki, po domače »ražnjiči« na katerem so nataktnjeni kosi govedine, ovčetine, perutnine ali pa kar mleto meso (čevapčiči na ražnjičih ☺). Okusno je bilo 100 na uro in dobili smo jih vsepovsod. Poleg tega imajo okusne lahmane, to so debeli špageti, in so pripravljene v juhi z zelenjavo ali pa žareni – praženi. Raznovrstne in zelo okusne hrane je bilo še in še, samo srečen si bil lahko, če si dobil tisto, kar si dejansko naročil in v takšni količini. Natakarnji včasih pobrkajo naročila in potem pač poješ, kar prinese. Kregati se nima smisla in za povrh predolgo čakaš na pravo rundo. Še najbolj komično je, če naročiš kakšno jed z zelenjavo v kateri oni ponavadi strežejo meso. Ko so jo prinesli na krožniku, in si pripomnil, da želiš brez mesa, ti ga pred tabo odstranijo brez problema in ti rečejo: Evo, zdaj je brez mesa ☺. Ni jim jasno in oni tega ne razumejo, da si nekdo želi jesti jed brez mesa. In v Osrednji Aziji prevladuje zanimivo mišljenje: bolj kot je vroče, bolj mastna mora biti hrana. Domačini pravijo, da morajo jesti mastno, ker je vroče. Zanimiv narod, ni kaj.

Vegetarijanci pa v Uzbekistanu nimajo kaj iskati, ker bodo lačni do zadnjega dne. Najedli se bodo kruha in solate. V naši skupini sta bili dve in velikokrat je bila težava razložiti natakarnju, kaj točno lahko prinese na mizo. Víc dneva je bila izjava, če bi lahko ena od vegetarijank dobila šašlik brez mesa ☺. Lokalna vodička jo je debelo pogledala in ji ni bilo nič jasno. To vendar pomeni samo kovinska palica brez mesa? Po kratki diskusiji smo ugotovili, da želi vegi šašlik. To je bilo že bolje in je bilo potrebno poskusiti. Ampak se z mesom ne da primerjati, ker meso je le meso ☹.

Duška Praprotnik, Svilena cesta I. – drugi del

V teh 10-ih dneh je bila zame najmočnejša izkušnja zagotovo sprehod v neznanu. Tam sem se namreč soočila s svojim velikim strahom, s katerim sva se pogledala v oči. Premagala ga še nisem, sem se pa naučila sprejeti ga v svoj prostor, da pride k meni in se skupaj podava na pot pomiritve. Hvala za ta izziv.

Na potovanju sem začutila tudi osebno radost, ki se porodi ob uspešno prenesenem delu potnikom. Z dejanji, ki jih potniku na potovanju daš, potovanje gradiš. Če se odpreš in potnike spustiš k sebi, se lahko ustvari enotna skupina, ki je (skupaj z vodnikom) pripravljena na sprejemanje novih izkušenj in izzivov.

Aydan – vodniško potovanje 2008

Svilena cesta I in Svilena cesta II

Obe štirici sta pripravljene za vse, ki jim duša zmaguje nad telesom, obe izpostavljata tiste vsebine in doživetja, ki so v osrednji Aziji enkratni in jih ne najdemo nikjer drugje na svetu. Obe sta za vsakega, in – ker se upošteva njun namen – sta tankočutno pripravljene za sopotnika 21. stoletja. Izzivi so vključeni v ceno, a so tudi amortizirani in v pravi meri. Za pogumne torej, a ne hazarderje! Za vsakega, ki to HOČE!

Potovanji sta zasnovani kot NADALJEVANKI. Svilena cesta I je bolj homogena in poudarja moč posameznih (daljših) vsebin. Tukaj se lepo navadimo vsake »lekcije« posebej in jo začutimo v sebi. Svilena cesta II pa je vrhunski (in uspeli!) eksperiment, ki vas divje premetava iz enega ekstrema v drugega. Vsebine se torej menjujejo – ter se vedno v novih kombinacijah srečujejo V VAS. Lanski sopotniki so prav to potovanje izpostavili kot – zadetek v črno!

Svilena cesta I je pravi VSTOP v osrednjo Azijo in je za novince v tovrstnih potovanjih »prijaznejša«, saj je zasnovana kot **ZAPOREDJE** treh vsebin – turkmenistanske puščave, uzbekistanske civilizacije in visokih kraljestev Kirgizije. Najprej vstopimo v veliko nasprotje (glede na domače življenje) puščave in se kar takoj znajdemo sredi avanture. Vstopna premica je torej strmo nagnjena. Potem sledi umiritev – veličastna srednjeveška mesta, bolj umirjeno potovanje, več udobja in potovalne »klasičke«. Tretji del je vstop v visokogorski kirgiški svet veličastne narave, višinskih zelenih pašnikov in svobodnih konjev ter jurt in njenih prebivalcev. Tudi te vsebine se navadimo, v lastnem preprostem življenju avanturističnega terena.

Svileno cesto I bi s krivuljo potovalnih doživetij lahko pozorili takole: takoj zajamemo globoko in se strmo vzpemo; v drugem delu se vrši prevoj, kjer se na polički spočijemo in nabere moči ... da v tretjem delu poletimo proti vrhuncu – skoku v potovalno orbito!

Svilena cesta II je vsestransko NADALJEVANJE, saj vas nalašč izpostavlja pravemu metežu kontrastov na vseh ravneh – tako na fizični in psihični, kot na mentalni in dušni. Uvod je bolj mehak in položen, toda vas takoj postavi v višinsko tibetansko zgodbo in veličastje Rumene reke. Sledi vstop v puščavski Dunhunag in najlepše jamske budistične slikarje na svetu ... Ko pridemo do konca Kitajskega zidu se neha ZNANO (kot je bilo nekoč) in se začne divji potovalni ples! Vzponi in padci, puščave in gorovja, hoteli in jurte, vlaki in avtobusi, plemena in Kitajci ... DUM – DUM ... A vse lepo lagodno, kot da se ne bi nič dogajalo! **Svileno cesto II bi s krivuljo potovalnih doživetij** lahko pozorili takole: bolj plitev vstop, a hitra rast krivulje. Potem pa

»Večkrat sem že bil na Kitajskem, a sem jo na tem potovanju doživel že zdaj več, kot na vseh prejšnjih potovanjih skupaj,« je nekje na sredi potovanja komentiral sopotnik Rafko. Ja Rafko, drugi del »idilnega kameljega izleta v puščavo« si pa raje prehodil. Slike iz Pamirja so pa vrhunske!

VALOVANJE, v katerem je vsak val svoj višek (ene plati, ene potovalne vsebine), za njim sledi njegova umiritev (manjši padec te vsebine), a se pod prejšnjim že nariva nov val, ki vas ponese še višje od prejšnjega. In tako vse do konca. Če zdaj potujemo po valoviti črti doživetvene premice in jo na koncu raztegemo – bomo hitro ugotovili, da je veliko daljša od tiste pri Svileni cesti I.

Ali povedano drugače – na koncu ne vemo, kaj se nam je zgodilo in zakaj smo tako POLNI in NAVDAHNJENI.

PRIPRAVNIŠKA POTOVALSKA NADALJEVANKA (DODIPLOMSKI ŠTUDIJI)

Niste še pravi potovalci in ste pripravljene na vrhunsko življenjsko pustolovščino? Četudi do sedaj niste potovali več kot do prvega letovišča, imamo tudi za vas pravo zgodbo. Začnite lagodno s potovanjem po Zahodni Turčiji (najbolje Po uhojenih poteh, lahko tudi krajše). Osvojili ste našo stopnjo 2. Naslednji korak je Njegovo Veličanstvo – Skrajni Vzhod. Zdaj je odvisno od vas – lahko naredite ovinek (priporočljivo) na Rodovitni polmesec (Sirija in JV Turčija) kot bolj nedolžno aklimatizacijo na poletno puščavo. Potem ste pripravljene in lahko vstopite v vrhunsko potovalno nadaljevanko! Zdaj ste se izurili in osvojili našo stopnjo 3.

POTOVANJE ZA KOGA?

Kot za vsa naša potovanja je odgovor preprost – ZA VSE, KI TO HOČEJO! Oskarjeva potovalna filozofija je čarobna paličica, s katero vrhunsko doživetja naredimo dostopna vsakomur. Poudarek je na doživetjih v mentalni in dušni sferi, fizika in psihologija sopotnika pa je nadzorovano izzvana kolikor je pač potrebno za doseg cilja. Preberite si temeljni oskarizem na strani 13.

VRHUNSKA POTOVALSKA NADALJEVANKA (PDIPLOMSKI ŠTUDIJI)

Če želimo vrhunsko potovalsko nadaljevanko, pa osrednjo Azijo lahko postavimo v enkratni potovalni venček – ki vas spremeni in obogati, da se na koncu ne boste več spomnili, kakšni ste bili na začetku. Začnite z Iransko pustolovščino, nadaljujte po Svileni cesti I, potem sledi Svilena cesta II. Tu ste dosegli potovalno mojstrstvo na naši stopnji 4.

Za vrhunec ste zdaj pripravljene – pojdite po nirvano na Tibet (V iskanju Šambale)! Pohodniški venček okoli svetega Kajlaša vam odpusti vse grehe, ki ste jih naredili, preden ste vstopili v naš potovalni mlín. Prej mistična objubljena dežela, kjer se cedita med in mleko (Šambala) vam bo ležala pred nogami! Od tu pa – Sky is no limit!

Datum odhoda	Ime potovanja	Št. dni	Stopnja	Opombe
22. jun, 22. okt	Iranski kalejdoskop	12 dni	2	Turistično
06. jul*, 27. jul	Iranska pustolovščina	22 dni	4	-
06. jul, 27. jul	Svilena cesta I	22 dni	4	Prijava 5 tednov prej
27. jun*, 18. jul, 31. avg	Svilena cesta II (Kitajski del)	22 dni	4	-
24. jul	Svilena cesta II in mrk v Hamiju	24 dni	4	Vodi Oskar
27. jun, 24. okt	Biseri svilene ceste	9 dni	2	Turistično

Svilena cesta II - kitajski del

Svilena cesta II je ZA NAS vrhunsko avtorsko delo in znanilec nove pomladi. V tem potovanju se udejanja celotna filozofija Agencije Oskar. Človeku prijazno potovanje »par excellence«, kjer kot v navidezni mirnosti morske gladine sprva niti opazimo ne, kako se počasi potapljam potovalno sedanjost, ko naše celote dan za dnem vstopajo v nove in nove vodne plasti potovalnih moči ... dokler se enkrat ne odlepimo od tal in se valovanju prepustimo!

Prelestna odlika tega potovanja je HKRATNOST. Na vrhu današnjega vala že čutimo vzgon naslednjega in jutri uživamo v naslednjem, ko se današnji umirja ... A glej, že je tu nova porajajoča moč, na kateri bomo valovali naprej ... Svilena cesta II je kot valovanje, v katerem drsimo iz dneva v nov dan. Mirno in prijazno na površini, na videz nič spektakularnega in viharnega – le sem in tja nas poškrbijo kakšna kapljica po nosu. Vendar vam povem, to je globoko valovanje – ko nas enkrat zaziblje v svoj ritem, se pred nami odprejo nove globine.

Svilena cesta II je več potovanj hkrati – potovanje po površini je zgolj osnova za dvojno dodatno hkratnost – potovanje V deželo in VASE. Vsaka plast je nov vidik, plasti pa je toliko, kolikor jih je sopotnik sposoben zaznati in izluščiti. Toliko je tudi v Svileni cesti II hkratnih potovanj. Za vse pa je gotova POVRŠINSKA, ki že sama po sebi opravičuje vložek.

V fizični in psihološki potovalni sferi potovanje deluje kot stalno valovanje (širjenje in ožjenje) naših stanj. S tem lomimo staro in okostenelo v nas, vse bolj se širijo čutne pore, skozi katere v nas vse bolj vstopa mehkejša, gibljivejša, dušna. Skozi potovanje se povečuje tankočutnost in dojemanje, v zadnjem delu pa tudi prepuščanje in sprejemanje.

Potovalni cilj pa je merjen globoko v mentalno – dušno sfero, v »in situ« odkrivanje novih mišljenjskih vzorcev in soočanje z njimi.

LANDŽOU – VSTOP

Sproščen dan na Rumeni reki in izlet z ladji do odmaknjenih budističnih jam Bingling Si. Rumena reka je zibka kitajstva, jame pa so odlični uvod v kitajski budizem. A najbolj veličastna je tukaj NARAVA – fotogenična in enkratna ... v njej je skok in kopanje v Rumeni reki vrhunski užitek. Zdaj že malo bolj »rumeni« se že čez nekaj uric znajdemo v čisto drugem svetu!

ŠIAHE – TIBETNASKI KAMENČEK

Visoko pod obronki Tibeta nas čaka največji tibetanski samostan izven Tibeta, kjer spoznamo drugo kitajsko vejo istega avtorja – tibetanski budizem. Vzdušje je tibetansko, mi pa pretegnemo noge na popoldanskem sprehodu (kako lepo se vse to sliši!).

Ob vrnitvi k Rumeni reki se v postojanki svilene ceste Linšiju prvič srečamo s Huiji. Po izvoru sicer Hani, a danes muslimani. Še en vtis na poti, še eno razumevanje, kako je do tega prišlo ... in že smo na spalniku, na poti v naslednji svet.

DUNHUANG – PUŠČAVA IN JAME

Iz vlaka izstopimo v Džianguanu, nekdanji kitajski utrdbi na zahodu. Sprehodimo se po zadnjem končku Kitajskega zidu in se v nekdanji obmejni trdnjavi znajdemo med razbrazdanim gorovjem in puščavo Gobi. Zadnja utrdba varnosti in civilizacije ... Od tu dalje se razprostira osrednja Azija, plemenska pretnja in nevarnost! Od tu so karavane vstopale v puščavo Taklamakan, kot govori njeno ime – v katero vstopiš in se ne vrneš več!

Po puščavi Gobi drvimo v nekdanje stičišče treh karavanskih cest – v Dunhuangu. Na sončni zahod se s kamelami odpravimo na najvišjo puščavsko sipino v deželi, pod katero leži polmesečasto jezerce. Prvo doživetje puščave in ježa na kamelah, tokrat bolj turistično! Toda v Dunhuang smo prišli zaradi jam Mogao, ki so največja zbirka budistične umetnosti na svetu. V skalnih votlinah na bregu puščavske rečice so se karavanarji nekdanji poklonili svojim zaščitnikom na poti v neznano. In smo spet na spalniku – na poti v naslednji svet!

Cesta z okusom po svili

To ni roman. Niti ni povest. Cesta je. Začne se, ko so gosonice sviloprejk šele drobna jajčeca, siva ali rumena, negibna in na videz mrtva, in se konča, ko se jajčeca odpro in iz njih na prostost zleze ličinka, ki se po tridesetih dneh brezumnega hranjenja z murvinim listjem spet skrbno zapre v kokon, iz njega pa po dveh tednih nepreklicno uide v življenje in za sabo pusti dediščino, ki se vije v kilometrih svilene ceste. Vse ceste imajo svojo glasbo. Glasba te ceste je bela. Igrati jo je treba potihno in počasi plesati nanjo. Zdi se, kakor da slišiš igrati tišino in vidiš plesati boginje, ki premikajo negibno. Cesta o porumenelih fotografijah, ki pripovedujejo o spominih aksakala in prosijo za pogled. Nema priča hrepenjenja in nostalgije po starih časih, ko je svila tkala blišč, začimbe in dišave. O gubah na obrazu, ki jih je ustvaril čas, narisal veter, pobarval puščavski pesek. O snu v kristalno jasni noči, pod zvezdami, ki stopajo z neba, da poklepetajo s teboj. O divjini, ki se objublja v horizontu, zeleni kulisi, ki se končuje v moder, neskončen prepad. Lahko bi dejali, da je to cesta o ljubezni z okusom po svili. Ali pa ljubezen o cesti z okusom po svili. In, z enim samim dihom, sem tu pustila srce.

Nataša Tanko

TURPAN

Vstop v Turpan je vstop v več svetov hkrati – prvi stik z Ujguri in drugo najnižjo točko na svetu, v rodovito oazo na robu puščave. Tukaj raziščemo ostanke prestolnice karavanskega cesarstva tistega časa. Najbolj vroč kitajski kotiček je poleti še posebej doživet, poizkusimo pa tudi najboljše rozine in vino! Za enkratno kuliso ujgurske vasice Tuyab nam služi rdeče žareče Nebeško gorovje.

URUMČI IN TIANČI

Še ponoči drvimo preko puščave v višinski svet Kazakov. Na poti postanemo v moderni prestolnici Urumči. sodobna Kitajska ima svoj čar – in mi ga doživljamo močneje! Na poti iz puščavske usojenosti v plemensko višavje to mesto vznikne pred nami kot strela z jasnega!

Ob šumenju gorske rečice vstopimo na višinske planjave, v zelenje in gozdove ... v ozadju so visoke in v večni sneg ter led obdane gore, pred nami vabi čudovito gorsko jezero, povsod naokrog so razpršene kazaške jurte ... Ne moremo se upreti »sprehodu« okoli jezera ali na bližnje vršace ... Večerjo nam pripravijo kazaški domačini, prav udobno pa se spočijemo v njihovih jurtah.

BAYANBULAK IN KUČA

Če nam bo letos le cesta dana, se odpravimo na višinske planjave mongolskih nomadov. Za kontrast s Tiančijem tu ni turistično – tako je, kot je vedno bilo, nadaljevanje nomadskega vzdušja, še en korak dalje v neznanu prostranstva, globoko v visoko pogorje Tianšan!

Pot v Kučo je spet nov kontrast ... pot navzdol, spet na rob puščave ... vse bolj suho postaja, vse bolj izrazne in razbrazdane so skale okoli nas ... Sprehodimo se čez Rdeči kanjon in že je tu obpuščavska Kuča, eno najlepših ujgurskih mest s slikovito tržnico in prašno avenijo, na kateri je več osličkov kot pločevine!

TAKLAMAKAN

Zdaj smo pripravljani za veliki met – prečkanje prave puščave! Po novi cesti drvimo v objem puščavskih sipin. Kilometri puščavske neskončnosti drvijo mimo nas ... mehke oblike sipin in črna črta v daljavo ... In glej feniksa v puščavi – povsem novo kitajsko mesto sredi puščave. Še en kontrast kitajske sodobnosti. A mi gremo naprej, v pravi puščavski objem! Čakajo nas kamele in beduini, izkusiti moramo izsek življenja nekdanjega karavanarja na puščavski odisejadi. Odkameljamo torej v neskončni pesek. Sončni zahod in romantika puščavske zvezdne noči.

HOTAN IN JARKAND

Vstopili smo v južni krak svilene ceste. Žadasti Hotan je ujgursko mesto, kjer vam na tržnici prodajo vse, česar ne rabite. V žadasti reki se preizkusimo v sreči »zlatokopov« – in odkrivamo pravi

Še eno potovanje imamo letos v te kraje, še bolj izpostavljeno in (vsaj v zasnovi), še bolj enkratno – Svilena cesta II in sončni mrk v Hamiju – 24 dni, odhod je 24. julija! Pol zasedbe je že znane, iz vodniškega potovanja pa sem prinesel ogromno idej, kaj vse je mogoče na potovanju še početi! Prvovrstno dušno potovanje, presenečenja in odstopi od programa potovanj vključeni v ceno!

ŽAD. Enkratno vzdušje, mrzličnost pri iskanju in napetost ... NAM USPE? Kakorkoli, naša najdba je najdragocenejša, četudi je kamen!

Tu še vedno ročno tkejo je dragoceno svilo atlas – o, kako lepo sedejo živi vzorci na ujgurska dekleta! Mesto slovi po izvrstnih preprogah ...

Pot v Jarkand je pot med dvema svetovoma – na levi visoko gorovje Kunlun s pobeljenimi vrhovi, na desni druga največja puščava – Taklamakan. Dve skrajnosti, vmes pa »naš« ozek pas zelenja, ujgurskih vasic in nekega usojenega življenja daleč od hitrega sveta!

KAŠGAR

Če želite videti sto najpomembnejših stvari na svetu, morate priti v Kašgar, pravijo. Danes vse sodobnejše mesto, z nekaj domišljije pa še začutimo vzdušja tistega časa ... Lepa je stara mestna mošeja, prav navduši pa nas biserček osrednjeazijske arhitekture – mavzoleja Akbarja Hodže. Slovita kašgarska tržnica je danes že sodobna (bomo razočarani?!), je pa še vedno pravo vzdušje na živalskem trgu! Kašgarska tržnica naj danes ostaja »simbol«, kompromis in sožitje starega in novega, stičišče tržnega življenja in našega »žilvernovskega« potovanja v »središče zemlje«.

PAMIR

Kaj nas po vsem tem še sploh lahko vznemiri? Odgovor je preprost – Pamir! Izlet na »streho sveta« je kot potovalna katarza. Že na poti tja gor se ustavljamo na vsakem koraku ... in ko že misliš, da te nič več ne more presenetiti, se ti iz ust že na naslednjem ovinku izvije vzklik – STOP. In tako vse do višinskega jezera Karakul, draguljem pod mogočno goro Mustag Ata (ki spominja na svetopisemski Ararat), kjer je rajsko vzdušje za sprehode, jahanje na iskrih konjih ali zgolj strnivet potovalnih vtisov. Ne spomnim se več, kateri višek je že to na tem potovanju!

POTOP

Spet se vrnemo v objem sodobnega Kašgarja. Čeprav sodobno mesto, ima že sam po sebi posebno avro – kot stičišče treh velikih civilizacij v osrčju osrednje Azije je bil vedno hkrati na koncu, hkrati na začetku in hkrati na preseku vseh silnic tistega časa.

Za nas pa to ostaja tudi danes. Za nas je Kašgar konec potovanja, za katerega se ne moremo več spomniti, kje in kdaj se je začelo! Je tudi začetek novega potovanja, v novo tujo, tokrat domačo deželo. In je v vsakem med nami tudi presek – med preteklostjo in prihodnostjo, kajti po tem potovanju nikoli več ne bo, kot je nekoč bilo!

Oskarizmi - za zabavo, a tudi v razmislek

Še pred letom so bili oskarizmi zgolj iskriva zabava vodnikov in zaposlenih v Agenciji, z e-časopisom (oktober 2007) pa smo jih začeli objavljati tudi vam. Takoj so vam postali všeč in sprejeli ste jih prav tako, kot so jih pred leti sprejeli sodelavci. Danes se zdi, da bi bil brez oskarizmov (vsaj naš notranji) svet drugačen! Na potovanjih pa itak že dolgo z njim presegame sebe!

Oskarizmi so strast duše. Preverite stanje sogovornika – ne govorite jih, če je njegovo stanje v vladavini telesnega ali prevladujočega ega.

Začelo se je na vodniškem potovanju leta 2003, ko je vodnica Vesna začela zapisovati iztočnice in krovne principe, ki jih je takratna »vrhovna avtoriteta« kot strele z neba spuščala v trop učečih se »ovčic«. Kot se spominjam, je Vesninemu sodu izbila dno naslednja situacija:

ŽIVLJENJE BREZ SMISLA JE NESMISELNO

»No, dragi sopotniki, gotovo se vsi tukaj strinjamo, da je življenje brez smisla nesmiselno. Ker pa smo tukaj sami nadebudni mladi ljudje, ki imamo pred sabo svoj smisel, in zato vemo, zakaj smo tukaj – naj torej vsakdo med vami pride pred mikrofona in povzame bistvo svojega smisla življenja!«

Smejali smo se mu in se nad njim zabavali, ker nam je bilo smešno, kako neboljni smo se naenkrat znašli pred navidezno povsem samoumevno trditvijo. Prav smeh in pogovori, ki so na to temo sledili do konca potovanja, so verjetno v nas verjetno povzročili, da smo ga sprejeli.

Tako se je začela ena najbolj burnih debat na potovanju, ki seveda ni pripeljala do končnih odgovorov, je pa vsem vdihnila zavedanje, da je prvi oskarizem tudi ključni izziv, ki ga je težko pozabiti in se človeku zatakne v grlu - lahko ga pomete pod predpražnik ali se delamo, da ga ne vidimo ... a bo v nas vztrajal toliko časa, dokler ne pridemo do cilja!

OSKARIZMI IN AGENCIJA OSKAR

Gornji oskarizem se je skozi udeležence vodniškega potovanja pozneje nezavedno in v mnogih in načinih vpiljal v delo in življenje Agencije, kot na primer: »Nesmiselnih stvari v življenju nima smisla delati,« ali: »Vsaka stvar na potovanju mora imeti svoj smisel, sicer je nesmiselna.« In ne na koncu: »Potovanja brez smisla so nesmiselna.«

Krovni oskarizem je tako postal meso ter se je prek potovalnih pristopov in stopenj v celoti udeležil tudi v nežnih potovalnih sedanostih. Vsaka stvar na potovanju mora imeti svoj SMISEL. Zato so naša potovanja tako tankočutno dodelana. Oskarizmi danes prežemajo celotno filozofijo Agencije Oskar.

Oskarizmi so tako postali temeljni kamni našega razumevanja, izhodišča in slogani, s katerimi skupaj s sopotniki danes sprejemamo potovalne in življenjske izzive. Kot je pred kratkim izjavil Boris: »Paziti moramo, da nas ne obtožijo sektaštva, saj nas oskarizmi vse bolj oddaljujejo od rek masovne stihije.«

A vendar – iskanje smislov je raziskovanje v globino! Vse bolj vemo, zakaj nekaj počnemo, zakaj počnemo točno tako in ne drugače. Več kot skupaj vemo, močnejša so naša potovanja, globlje lahko skupaj raziskujemo, globlja so naša potovanja. Vse bolj črpamo bogastvo iz potovalnih trenutkov – vse bolj potujemo zaradi tistega, česar ne moremo plačati!

OSKARIZMI IN SOPOTNIKI – DOMA IN NA POTOVANJU

Večja popularnost oskarizmov je res prišla šele s prvim e-časopisom, njihovim vplivom pa ste sopotniki izpostavljeni že zelo dolgo ... In četudi do zdaj morda za oskarizme niste vedeli, ste jih skupaj z nami na potovanjih živeli in v njih uživali. Zdaj pa z njimi lahko potovalna vzdušja in zabavo prenesete tudi v domači svet.

Oporejeni z oskarizmi pa boste zdaj še močnejši – od zdaj bodo potovanja še bogatejša in pestrejša! Kajti potovanja so ŽMAGA DUŠE in čas večje spontanosti. Na njih se sprostimo od dnevnih misli in usmerjenih pozornosti, takrat se lažje prepustimo igrivi domišljiji in neobveznemu kombiniranju navidezno naključnih spletov dogodkov, v katere metež vas bo potisnila potovalna inspiracija.

Kajti ko boste pogledali skozi prizmo kakega od močnejših oskarizmov, se vam bodo začeli odpirati povsem novi svetovi. Vzemite za primer oskarizem: »Naključij ni. So le meje našega razumevanja.« Potem ga usmerite v skupino in videli boste: moja skupina je točno takšna, kot mora biti – nihče ni tukaj ne po naključju in ne po napaki! Vsak med sopotniki ima torej sporočilo zame – v katerem grmu torej tiči zajec ZAME? Kje je tu smisel, zgodba, ki je še ne poznam? Zakaj je vsak od sopotnikov tu ZAME? In odpre se vam nov svet!

OSKARIZEM NA POTOVANJU

Potem ta isti oskarizem usmerite v poljuben potovalni dogodek. Ni naključje, da se je ravno meni (med 20-imi sopotniki) tukaj podrla postelja. Ali pa – hočem priti do dna in najti smisel, zakaj se je ravno meni edinemu zgodila driska. Kje leži tu smisel zame ... kaj pa za skupino? Kaj mi želijo s tem zvezdice povedati in zakaj je to zame najboljše?

Že zdaj vidite, kako se vam odpirajo povsem nove potovalne razsežnosti. Če pa boste svoje misli podelili s sopotniki na kakšnem čajčku ali vodni pipi ... bo zabava toliko večja. V oskarizme pa so vpeljani tudi naši vodniki, ki se o njih zelo radi pogovarjajo. A ne smejo pretiravati, počakati morajo na vas!

Kajti oskarizmi so včasih dvorezen meč – so strast duše in inspiracije, igrivosti in spontanosti. Po drugi strani pa gredo lahko v nos telesnemu in egu. Zato vam tudi priporočam, da pred uporabo preverite stanje sogovornika – če je v dušnem stanju, bo oskarizem gotovo sprejel z veseljem kot izziv. Če pa je sogovornik v telesnem stanju prevladujočega ega, lahko oskarizem sprejme kot provokacijo.

OSKARIZMI – GLAVNI IN STRANSKI UČINKI

Oskarizmi so dejstvo, iz njih pa sopotnik lahko potegne karkoli želi. Na površini so lahko zabavni slogani ali potovalna vodila, nad kateri se lahko pošteno nasmejete. Lahko pa jih vzamete tudi globlje – tu začnejo kazati svojo pravo moč kot vse večji izziv, globlje ko vstopite v njegovo vsebino.

Iz dolgoletnega preverjanja vam lahko zaupam nekaj možnih učinkov: soočajo nas same s sabo, vzpostavljajo v nas vzporedne vidike na nas same in dogajanje v okolju, usmerjajo nam pozornost v vsebino in kvalitete, pospešujejo osebno rast in vzpodbujajo dušo, povečujejo osebno moč in samozavest (na račun ega). So nalezljivi, tudi trdovratni. Ko jih enkrat spoznamo, se jih težko rešimo. Utemeljen je tudi sum, da z oskarizmi lahko pridete tudi do smisla življenja (čeprav nam tega še ni uspelo).

Oskarizme bomo še naprej objavljali v naših e-časopisih (v vsakem po enega), pripravljamo pa vam tudi VELIKO PRESENEČENJE. Doživeli ga boste že na prvem potovanju, lahko pa ga najdete že v tem časopisu, če ga boste pozorno prebrali.

V življenju sem doživel že marsikaj in ni veliko stvari, ki bi me resnično lahko močno presenetile. No, tale študijska tura po Turčiji me je. Zelo.

Na začetku me je navdušila pripravljenost vseh udeležencev, da sprejmejo spremembo imen in ostrih pravil igre. Pričakoval sem veliko mero nespoštovanja le-teh, a je bilo ravno obratno. Navdušeno smo vstopili v svet novih pravil.

Lepo je bilo gledati preboje iz čustvenih kriz povezanih s predavanji. Pogosto se je zdelo, da kdo sploh ne bo zmožal naporov, a smo jih vsi. Iskali in našli smo načine kako premagati tremo, sestaviti dobro predavanje in ga uspešno predstaviti. Lepo je bilo gledati sijoče obraze tistih, ki jim je uspelo – kljub temu, da smo jih takoj za tem neusmiljeno kritizirali. Presenetilo me je, da kljub vsemu nihče v teh kritikah ni videl nič slabega.

Zelo sem vesel, da sem se znebil živčnosti in treme pred nastopom, in upam, da bo tako tudi ostalo. Vesel sem, da sem lahko doživel teh 8 dni v družbi izjemnih ljudi in z njimi skupaj odkrival in dvigoval meje svojih sposobnosti.

Zafer – vodniško potovanje 2008

Vodniško delo je najlepše delo na svetu!

Pod tem sloganom teče letošnja vodniška šola, v kateri se skupaj z novimi kandidati kalijo tudi izkušeni vodniki.

PREBOJ MED ZVEZDE

V drobnem tisku (ki ga nihče ne bere) pa je z dvema oskarizmoma opisana izobraževalna metoda. »Pot v raj gre skozi pekel!« in »Kvaliteto jekla spoznaš šele, ko ga maksimalno upogneš!« Brezkompromisna vaja in trdo delo, izpostavljanje maskimalnim naporom in osebno čiščenje – vse v smeri cilja – vzpodbuditi strast po osebni rasti vsakega izmed nas. Kajti le prebujeni ljudje lahko izpolnjujejo vodniško poslanstvo in udeležajo potovalno filozofijo Agencije Oskar.

Letošnje izobraževanje je »preboj v novo sfero«, saj so tudi najstarejši vodniki zazijali ob novostih in presenetljivih scenarijih. Predvsem pa nad rezultati, ki so že vidni. Pri retoriki smo namreč vadili strukturiranost znanja in človeku prijazna predavanja, pravilno izgovorjavo brez mašil in narečij. Vadili smo tudi vodniško stanja duha – zbranost in sproščenost hkrati, nadzor nad lastnimi mislimi in vedenjem, gradnja skupinske dinamike in predvsem – nadzor nad lastnim egom! Kajti le vrhunski režiserji lahko ustvarjajo vrhunske filme! Za tako dobre potovalne igralce kot ste vi, je vse ostalo premalo!

SISTEM Z INSPIRACIJO

Vodniško šolo smo morali letos razbiti na dva sklopa. V prvem letu jemljemo prvi dve potovalni ravni – fizično in psihološko. To je temelj, na katerem temelji naš SISTEM. Nadgradnjo sistema imenujemo INSPIRACIJO pa bomo delali naslednjo zimo – to pa sta mentalna in dušna raven. »Sistem z inspiracijo« je čarobna formula SINTEZE, nadgradnje torej, ki zagotavlja potovalno stabilnost

in spontanost hkrati – le to pa lahko ustvarja potovalne seanse.

Pravi rezultati letošnje vodniške šole bodo torej v celoti vidni šele naslednje leto. To pa je dobra novica! Kajti z našimi vodniki ste zadnja leta kar zadovoljni ... Nadgradnja obstoječega – od viška tukaj res ne more boleti glava!

ZA VSE, KI HOČEJO

Najbolj pa smo ponosni, da je izobraževalni proces v celoti naša zamisel. Celotno izobraževanje temelji na naši potovalni filozofiji in pogledu na svet. Vključili smo bogate potovalne izkušnje ter si za vzor vzeli mnoge med vami, ki z vse večjim veseljem sprejemate potovalne izzive in se vse bolj zavedate potovalnih bistev.

Vodnik mora biti prvi med enakimi, sproščen do izzivov – najprej jih mora samo obvladovati, le tako lahko pomeni varnost in oporo za vse vas. Nov študijski proces nam vdihuje samozavest, da nas prava zgodba šele čaka in je najlepše še vse pred nami.

A ne samo to! Izkazalo se je namreč, da vodniška šola deluje pri vsakem vodniškem kandidatu, KI HOČE in je pripravljen vložiti sebe v vodniško poslanstvo Agencije Oskar! To namreč pomeni, da deluje PRI VSAKEMU, KI HOČE! To pa je, dragi sopotniki, naravnost veličastna novica, saj bomo nove pristope kmalu začeli vpeljevati tudi v naša potovanja! Sprva bolj eksperimentalno na petice in štirice.

Že pripravljamo novo potovalno srhljivko pod naslovom – Potovanje v Neznano! Preberite si vtise iz vodniškega potovanja, potem pa ne oklevajte in se čim prej prijavite. Pričakujemo strašanski naval!

Prvo dejanje - pekel.

Kako raj spustiti na ta svet? Preprosto – udeležite se vodniškega potovanja, doživite pekel! Ob vrnitvi vas prevzame neverjetna volja do življenja in popevate samo še – ŽIVLJENJE JE LEPO!!

To so vam legendarna potovanja, o katerih se v Agenciji Oskar govori vse do naslednjega. Čeprav je za udeležence pred odhodom vse znano, se z začetkom ta iluzija takoj razblini. Nikomur ni nič prihranjeno, prve dni padejo vse iluzije in do konca te žene le ena misel – PREŽIVETI. Samo ena svetla točka je na koncu dolgega tunela – ena drobna lučka upanja – KONEC. A ko gledaš v to lučko in po njej hrepeniš ... ti postaja vse bolj všeč ... vse bolj čutiš sebe ... in na koncu ostane le vrhunska življenjska izkušnja, ki je nikoli ne bi izpustil! Rečemo ji – vodniško potovanje.

Kruto je in neizprosno, kot je takšen tudi pekel. Vsak je sam s seboj, izpostavljen 17-im ogledalom, ki brez milosti vsak pod svojim kotom vračajo realen odsev. Striktno spoštovanje neverjetnih pravil, ker vsakdo v skupini ve, da to sam HOČE, da je to vrhunska priložnost za

osebno čiščenje in najdenje realne samopodobe ... Vrhunski trening za nadzor nad lastnimi mislimi, obnašanjem in govorjenjem.

Bilo je, kot je bilo – kot v norišnici. Eni so se smejali, drugi jokali ... pa spet noreli in zapadali v popolne apatije. V avlah hotelov smo sedeli in študirali tja v zgodnje ure naslednjega dne ... »Ne vem, od kdaj sem muzohist, ampak se neverjetno dobro potamim,« je sredi noči sopotnik sporočil svoji ženi.

Ne boste verjeli – še vedno smo skupaj. Vsi hočemo dalje, vsi se vneto pripravljamo na novo izkušnjo. A brez skrbi, to je naša zgodba, zgodba vodnikov Agencije Oskar, ki smo sprejeli lasten izziv, da vas v skladu z našo potovalno filozofijo popeljemo po eni naših dežel.

Vodenje je najboljši poklic nasvetu – kar pred vodniškim potovanjem nismo mogli razumeti, zdaj vemo. Zdaj je to naš užitek in poslanstvo.

PRAVILA IGRE NA VODNIŠKEM POTOVANJU

ČAS IN ZAKON KARME

Sam si. Kar si v življenju počel, to boš tukaj živel. Vrnitve ni – preteklost je prazna množica. Utehe ni – prihodnost je prazna množica. Obstaja le tukaj in zdaj. O praznih množicah je prepovedano govoriti.

DELOVNI DAN

Od 07.00 do 22.00 ure. Polna pozornost in sodelovanje v procesu, prepoved študija in ukvarjanja s samim seboj. Posvečenost cilju. Hudičeve naprave (elektronika) prepovedane.

IMENA IN VIKANJE

Vsako dobi turško ime. Starih imen NI. Obvezno vikanje.

TOČNOST

Vsako mora biti pripravljen 5 minut pred zborom. Zamud ni (je pa lahko eden manj).

PRIPRAVLJENOST

Vsako je vedno popolnoma pripravljen (situacija, vreme, pohodi ...). Malomarnosti ni, so le poučne posledice.

SPOŠTOVANJE IN POMOČ

Upoštevanje sopotnikov, dajanje prednosti drugim, pomoč kjerkoli, kadarkoli in komerkoli. Ugani misli sopotnika(ce) in mu prinesi rožo ravno takrat, ko si to želi!

POZORNOST IN AKTIVNOST

V delovnem času mora biti udeleženec maksimalno pozoren in zbran. Aktivno mora sodelovati pri dogajanju, pri tem mora spoštovati okolico in se obnašati diskretno.

PRAVILNOST IZRAŽANJA

Brez mašil, jasno, kratko, točno in razumljivo. Drugačen govor je ničen.

BESEDA NE

Ne ne obstaja. Tudi ne besedni sklopi, povezani z njo (ne vem, ne razmem, ne morem, to pa ni tako ...).

DOBRA VOLJA

Dobra volja obvezna. Ne obstaja slaba volja, jeza, užaljenost, egoizem in lastno izpostavljanje. Utujenosti ni.

KRITIČNOST IN ODPRTOST, ISKRENOST Iskrena kritičnost do sebe in okolja. Konstruktiven sprejem kritike. Kritika je argumentirana in spoštljiva.

RAZUMEVANJE IN EMPATIJA

Vživeti se v vlogo sopotnika, nastopajočega. Razumeti, zakaj to počne in zakaj tako počne. Zavzeti odnos do obnašanja v okolju – vam je všeč ali vam ni všeč!

SEKTAŠTVO IN ZAKLJUČENE DRUŽBICE

Prepovedano je sektaštvo in zaključene družbice.

IZJEMA

Vrhovna avtoriteta lahko počne vse, kar se mu zljubi, svinja po sebi in drugih, se obnaša nesramno in egoistično, ogovarja in natolcuje, izpostavlja sebe na račun drugih, zamuja, provocira, sega v besedo, moti in ne spoštuje.

VAROVALKA

Popolno spoštovanje gornjih pravil. Striktno opozarjanje na kakršnokoli kršitev TAKOJ in BREZ IZJEME, vljudno, spoštljivo, a odločno. V primeru nespoštovanja opozorila velja takojšnja izločitev iz območja škodljivega vpliva. Kriminalca prijaviti vrhovni avtoriteti.

Mein kampf

»Pričakovanja ubijajo doživetja« ... pa saj niti nisem vedela, kaj naj pričakujem, sem se pa novih doživetij definitivno veselila. Če pa sem jih že imela, sem si jih uspešno potlačila na dan odhoda, ko sem si po nasvetu začela predavati pred ogledalom. Blokadal! Zaobjel me je nepopisen strah, da ne bom zmogla ... prišla sem do tiste točke, pred katero so nas opozorili ... »Zgubili se boste in se sami sebi zdeli bedni.«

Na 22. dan prvega meseca v letu 0001 AO (po Oskarjevem koledarju) se je skupinica željna novih izzivov odpravila na pot. Spuščali so se v zanimivo avanturo, ki je bila obenem pravo bojno polje! Borba, ki jih je čakala, je bila neizbežna. Toliko težja pa zato, ker so prišli bit boj s samim seboj ...

Naključij ni in tako nas je bilo 17. 17 tako zelo različnih in svojevrstnih ovčic, ki je naenkrat pripadla isti čredi. Ne moreš si več ustvarjati svoje resnice in jo živeti, ker bi bila ta bolj resnična od česarkoli drugega – ne! Edina resnica postanejo zakoni. Tisti, s katerimi nas je že takoj ob prihodu seznanil naš Pastir Veličastni. Tako pahnjen v novo okolje z novimi ljudmi in novimi zakoni, ti ne preostane drugega, kot da se čim hitreje prilagodiš. Ne gre pozabiti, da je tukaj šlo za preživetje!

Tvoji ostaneta duša in glava. Ne loči te več dosti od sveta okoli tebe in moč 'tvojega' ni odvisna od nikogar drugega kot izključno od tebe. Vsi smo imeli enak cilj. Vedela sem, da vsak lahko doseže vse. Da meja ni in da si jih postavljamo sami. In da je vse, kar potrebujemo poleg znanja, še pogum in močne noge, s katerimi bomo lahko na poti do cilja brcali ovire in teptali lasten ego.

Začela so se prva predavanja in z njimi prve evalvacije. Vsak je imel izbiro. Lahko je odbijal komentarje od svoje glave kakor žogo in mu tako niso prišla do živnega. Ego – neprizadet, napredek – vprašljiv. Lahko so te evalvacije čisto sklatile in si dosegli svoje dno, kjer si si lahko, če si želel, nabral moči za nov zagon. Zame so bile na začetku evalvacije prav tako težke kot sama predavanja. Težko mi je nekoga prizadet. Sploh pa sem si mislila, kdo sem jaz, da pravim, da je imel nekdo slabo predavanje? Ko pa sem čez čas tudi sama dobila 'par krepih', sem se počasi začela zavedati, da tu sploh ne gre za prizadetost. Kmalu sem videla, da bolj kot so bili komentarji resnični, bolj so pomagali in bolj so te utrdili.

»Biti vodnik je najlepša služba na svetu.«

Trenutno mi toliko misli brni po glavi, ki jih nikakor ne morem zbrati v enem pismu. Z veseljem bi napisala še no, da v popolnosti izrazim strinjanje z gornjo trditvijo.

»Življenje je lepo. Vse ostalo je iluzija.«

A je treba sploh še kaj dodati?

In tako so vse bolj utrjena postajala tudi moja predavanja. S prvim, grškim obdobjem, sem bila hud boj sama s sabo. Vedela sem, da mi je bila dana tako obširna tema že takoj prvi dan prav zaradi tega, ker se rada izgubim. Pa da me takoj seseka! Ker sem vedela, da je bil izziv velik, sem se ga toliko bolj bala. In rezultat je bil takšen, kakršen je pač bil. Svoj vtis sem želela popraviti naslednji dan kot vodnica dneva. I wish. Toliko napak, ki se mogoče sploh ne bi zavedala. Vse moraš izraziti na pravi način. In tega kar nisem mogla takoj dojeti. Naslednji

dan sem se nekako pobrala z Apolonom. Takoj zatem me je čakalo moje veličastno DNO s krščanstvom. Uf, kako je pasalo. Ko si enkrat do kraja beden porušiš tudi vsa morebitna pričakovanja. In potem si svoboden! Kakorkoli boleč je že padec, ko nabereš moči, da spet vstaneš, lahko končno spihaš s sebe vse, kar te je do tedaj trdno držalo v svojem primežu. In tako sem tudi jaz začela znova.

Zanimivo je, kakšne stvari izveš, ko imaš okoli sebe 17 ogledal. Nobeno ne prikriva, vsi odsevajo resnico. V tem intenzivnem tednu se me je vsak od njih dotaknil na svojevrsten način. Ta naša avantura je bila nekaj čisto posebnega. Še nikjer nisem v tako kratkem času doživela takšen razpon čustev in se tako poglobila v toliko ljudi in hkrati vase. Težko sem se sprva navadila, da sem tudi jaz ogledalo, vendar je tudi to naredilo velik premik.

Najbolj mi je v spominu ostal naš izlet v neznano. Ne samo zaradi lepot narave, ki smo jih lahko občudovali, temveč zaradi tistega, česar ni bilo moč videti. Naših omejitev, oči nismo mogli več uporabljati. Tako izgubljeni v temnem in neznanem smo se verjetno prvič malo globlje povezali. Prvič so izginjali 'jaz-i' in se zlivali v nekaj večjega. In potem nas pogosti še mati zemlja in nas malo strese in spet se vse zdi tako perfektno načrtovano in popolno. Vse je spodbudilo mojo domišljijo in predstavljala sem si nas, kako ure in ure blodimo med skalami in radovedno sem se spraševala, kaj vse nam bo noč še prinesla. Bila sem kar malo razočarana, ko smo tako hitro našli izhod. A ne bom lagala, bila sem vesela.

Prav posebne pa so bile tudi naše čajanke.

Takrat smo se malo sprostiti in to je bilo čutili v zraku. Ker je bila skupina močna, so bile takšne tudi energije, in ko smo se jim prepustili, smo vsi kar malo poleteli. Ko sem se v teh trenutkih ozavestila, sem pomislila 'kako nam je fajn' in bila presrečna da sem del prav te skupine, prav tukaj in zdaj.

Če bi si prav te ljudi tudi sama izbrala za sopotnike pred potovanjem? Seveda ne. Pa sem vesela, da sem preživela to potovanje prav z njimi! Vsak od nas je dal dogodivščini svoj pečat, prav takšen, kot ga je to potovanje potrebovalo. Vsak je dobil izzive, ki jih je potreboval. Spet smo se lahko prepričali, da naključij res ni. In verjamem, da je tako na vseh potovanjih. Nikoli ne bo slučaj, da mi bo dodeljena prav določena država s prav to in to skupino ljudi in s prav takšnimi izzivi. In če se ne bom mukotrno spraševala, zakaj je prav to doletelo mene, ampak bom enostavno le zavestno šla čez proces in ga skušala čim bolj izpeljati, bom slej kot prej dobila odgovor zato in videla, da bi bili vsi moji vprašaji le meje mojega razumevanja.

Čiček – vodniško potovanje 2008

Sledi srcu, da ne zaspiš

Svoje občutke sem čustveno zajel že med zadnjim večerom v Istanbulu. Sedaj z določene časovne distance na veliko zadovoljstvo opažam, da vse, kar je bilo napisano z moje strani tisti zadnji večer, še vedno drži.

• Tudi doma želim vsak dan preživeti tako polno – smiselno kakor na poti, da kontroliram oba »volka« (tvoj izraz) v meni ter poskušam hraniti, razvijati tistega dobrega – pravega volka, kakršen bi rad bil vsak dan v svojem življenju.

Na poti sem se zavedal, da je bistvo vsega, kar počnem v življenju, to, da se dobro počutim. In pri tem, za kar se sedaj pripravljam, se počutim dobro. Verjamem, da mora človek slediti svojemu srcu – svojemu poslanstvu, in ko deluje tako, se mu odpirajo vsa vrata in kar naenkrat je vse, kar se mu v življenju dogaja pravilno, čeprav mogoče v danem trenutku vsega še ne razume. In ko človek živi svoje sanje, je vse prav.

• Šolanje je bilo izredno koristno z več plati: tako kot spoznavanje vodniškega dela (teoretično in praktično), kot v smislu grajenja ekipe (teama) – in tu še enkrat poudarjam, da je bila zame največje presenečenje ta pripravljenost, pozitivna energija, želja po sodelovanju, odražena z vseh strani. Tako s strani tebe (Sulejman) kot vrhovne avtoritete, naših skrbnikov (kapa jim dol) in nas samih vajencev. Mislim, da smo vsi dali vse od sebe in ta pozitivna energija nas je gnala dalje, da smo pokurili zadnje atome moči. In če gledam nase, ko sem videl, kakšna želja, pozitiven pristop je z vseh strani udeležencev, mi je to dalo še dodatnih moči in ni mi bilo težko vsak večer v sobi študirati do druge ure zjutraj. Ženi sem v telefonskem pogovoru na njeno vprašanje, kako se imam na poti, odgovoril, da sem najbrž mazohist. Cel dan v pogonu, fizično in zlasti psihično obremenjen, pomanjkanje spanja, ampak vsako sekundo sem maksimalno užival in bi vajo takoj ponovil. Sploh potem, ko sem drugi dan dojel, da ima vse globoki smisel, da je vse skrbno – premišljeno, pripravljeno in da je bil namen, da vsak odpravi svoje smeti. Bolj, ko se je potovanje odvijalo, bolj sem razumel, da je vsak dobil naloge, izzive, lekcijo, ki jo je potreboval. Od vsakega posameznika pa je bilo odvisno, kako se je na to lekcijo odzval, kajti ni hudo, če človek v življenju pade, vse dokler ima toliko moči in volje, da se pobere na noge in nekaj stori zase. To moč pa je moral vsak od nas najti sam v sebi, čeprav je bila pozitivna energija med nami vsakemu v pomoč.

• Sem pa na tej poti ozavestil, zakaj me vleče v te vode. Ne gre za denar – tega imam

S tem potovanjem sem največ pridobil na zupanju v samega sebe. Spoznal sem, da lahko premagamo vse demone, ki nas omejujejo v življenju, in se lahko samo veselimo ob spoznavanju dogodkov, ki se zgodijo. Bil sem pa tudi neverjetno presenečen nad samimi sotrpini, saj sem dobil občutek, da kljub mesarskemu klanju nihče nikomur ni ničesar zameril.

Fatih – vodniško potovanje 2008

v sedanji službi dovolj, ne gre za potovanje – saj je lažje potovati sam, ampak gre za način življenja. Način življenja, ki te sili, da ne zaspiš, da stalno osebnostno rasteš, se razvijaš in se ne usmraidiš. Tako na fizičnem kakor na psihičnem nivoju. To je tisto – sedaj vem to zagotovo. Do sedaj sem to slutil v megli, sedaj pa sem to ozavestil in vem, da bi me sedanje življenje v zlati kletki pripeljalo v slepo ulico.

• Ker vem, da so v meni še drugi talenti, ki jih do sedaj nisem izrabil v tako veliki meri. Želja po pisanju, predavanjih, podajanju snovi ljudem in tako bogatiti njih in mene. Te stvari sem prelel, pregnetel v sebi in z vsakim dnem bolj vem, da je to tista stvar. Ko enkrat človek ozaveš svoje stanje, ve da je to to. Verjamem, da je v večini ljudi veliko talentov, samo izraziti si jih ne upajo, in tako večino življenja preživijo v temi. Jaz pa vem, da uživam v tej interakciji, ko ljudem nekaj povem, jim dam del sebe – iskreno, brez pričakovanj, kalkulacij in takrat dobim največ nazaj.

• V svoj dnevnik na poti sem zapisal: vsako potovanje te še posebno UČI:

- o Ponižnosti, odprtosti, tolerantnosti.
- o Da ne sodiš drugih in dežele, da ne obsojaš, da ne delaš prehitrih zaključkov.
- o Uči te strpnosti, da poskušaš razumeti.
- o Uči te radovednosti, uči te, da si manj egoističen.
- o Skromnosti, iskanje sreče v malih stvareh.
- o Spoznanje da osnovne potrebe (topla voda, hrana, naš standard ...), ki jih imamo, niso samoumevne, in da je to treba ceniti.
- o Pa da so kljub temu najbolj dragocene stvari še vedno zastoj.
- Zaradi teh spoznanj tudi doma živim lažje in lahko čakam v vrsti ko plačujem položnice in me vsaka najmanjša malenkost ne spravi več iz tira.

Čelik – vodniško potovanje 2008

Vzburjenje prve poročne noči!!

Le oljna svetilka moti neprebajno črnino tropske noči. Zvezde čarobno sijajo. Popoln mir, gluha tišina v noči. Mirno morje, le tu in tam pljuski ob naš čolnič ...

Tudi besedice se ne razumemo. Namakamo trnke. Sem in tja povlečemo ribico iz oceanskih globin. Vidim le obriše ribiških tovarišev. Silhuete se premikajo po majhnem indonezijskem sampanu. Vsakdo je zatopljen v poznane kretnje – čutenje vrvice, ki se spušča tja 30-40 metrov globoko. Z napetostjo spremljamo najmanjše trzaje, kot bi iz njih lahko razbrali življenje tam daleč pod vodno gladino.

Mir, popolno skladje in spokoj polnita toplo ozračje. Potem nenadna, sunkovita kretnja – zateg in kratek, komaj zaznaven hip napetega mirovanja. Vse oči se zazro v na pol čepečo silhueto, ki v polni napetosti in pričakovanju zastane v gibu ... tančice miru, ki je še pred hipom ovijala palubo, je konec.

Na temnem obrisu čokoladno rjavega tovariša v trenutku zasije sonce. Usta se raztegnejo v širok nasmeh tja do ušes in že osivele zalizce se umaknejo nekam daleč nazaj. Dve novi zvezdici zažarita iz njegovih oči. Imam jo – govori vsaka celica njegovega telesa, vsak gib in trzaj napetih mišic. V slokih in utečenih gibih njegove roke preprijemajo najlonsko vrstico, ki se v obsežnih lokih nabira ob nogah.

Imamo jo! – se prešerno razpoloženje razširi na ostale in bolj začetim, kot vidim, še štiri pare žarečih zvezdic. Tudi moja usta se samodejno razlezejo v širok, srečen nasmeh. Spogledujemo se, srečni smo. Iz srca se smeh razlega daleč po temni gladini oceana ... daleč, kamor ne seže oko - tako daleč, da se zaradi neme tišine zazdi, da nas mora slišati cel svet! ... da se skupaj z nami uspešnega zatega in novega plena veselijo vsi ljudje na našem planetu! Tudi moji domači, ki se pravkar prebujajo v hla-

dnem, sivem novembrskem jutru.

Magija trenutka nas zanese v gibanje. Saj nimamo kaj početi. Saj se v bistvu ne dogaja nič enkratnega in velikega, celo veličastnega ... le še ena ribica od kdo ve koliko že v današnjem večeru prihaja v naš sampan. A se naša tkiva samodejno zgamejo v gibanje. Vsi v naši »avanturi« čutimo enako. Vsakdo se iz svojega sveta, svoje zgodbe danes tukaj združuje v enoten organizem izgubljenega sampana v prostranstvih tropskega arhipelaga.

Morda naš srečnež že desetletja vsak drugi dan vleče deset ribic na krov svojega čolniča. Nihče ne ve, koliko ribic je takole že zategnil. Kako monotono, nezanimivo je na videz njegovo življenje; v usojenem ritmu sulawškega drobovja je največja sprememba današnjih dvajset nasproti enajstim ribicam izpred dveh dni. Nobenih perspektiv, možnosti in pričakovanj ne more biti v našem dedku z bulo nad očesom.

Vendar, kako srečen je moj prijatelj – tudi ta ribica, ki pravkar prihaja na krov, je zanj enkratno doživetje. Vdihuje mu razburljivo radost, kot bi bila prva v njegovem življenju. Kot bi se s tem, za človeštvo nepomembnim dogodkom, izpolnil smisel njegovega obstoja. Kot bi pravkar doživel trenutek, vreden celega življenja ... da se je zanj splašalo živeti in pri tem tudi marsikaj »gorkega« doživeti – usoda mu tega tako kot ostalim gotovo ni odrekla! Slast in strast prve poročne noči!

Med milijoni njemu enakih ni »izbrancev«. Vendar, ali ni prav vsak izmed njih božji izbravec ravno zato, ker živi tisto, kar mu poklanja življenje ... ker doživlja toliko močnih trenutkov, vrednih življenja! Že ob prvem zadosti »potrebno« mero sreče in doživetij, izpolni smisel svojega poslanstva na tem svetu. Vsaka naslednja ribica mu le dodaja k notranjem bogastvu – čisti presežek. Nihče mu ga ne

more vzeti, nihče obdavčiti! Kar je v njem, nosi s seboj in enkrat odnese na drugi svet.

Ali ima naš dedek na zakotnem indonezijskem otočju, ostali ribiči na čolniču ter vsi, ki mirno spijo na mnogih izgubljenih otočkih arhipelaga, sploh lahko v sebi strah – strah pred smrtjo ali preganjavico neizpoljenosti, ki tako pretresa beli svet? Je v te, polno v naravo vpete ljudi sploh zašel kanček dvoma, potreb in hrepenenj po tistem, česar nimajo? Je v njih sploh potreba, da se zoperstavijo usodi takšni, kot je – da se enkrat rodijo, kjer pač se... in živijo, kot živijo ... da bodo potem umrli, kot pač umirajo – tudi od prehlada, ker ne čutijo potrebe obiskati zdravnika, ali utopitve v morju, ker nikoli niso čutili potrebe, da bi se kljub stalnemu življenju na njem naučili plavati. Na videz nimajo ničesar, a tudi ne potrebe po čemerkoli ... a imajo več, kot lahko le sanjamo beli ljudje. Ne le množico trenutkov, vrednih enega življenja. Ti jih bogatijo z zakladom, za katerega mi potrebujemo morda mnogo reinkarnacij. Takšni trenutki tu postajajo trajanje – življenje – saj drugačnih življenj tu sploh ni! Je v meni lahko kaj drugače? Zakaj bi moralo biti drugače v belem svetu?

Kako bi bil sam srečen človek, ko bi ob stotem ponavljanju istega opravila doživel vsako celico telesa z razburljivim adrenalinom »prve poročne noči«! Vsak tudi je lahko srečen – le čutenja morajo biti naostrena. Zaznati je treba vedno nova okolja in lastna stanja ... vedno nove, enkratne kombinacije, ki se zgodijo v neskončni množici možnosti. Le ti se kot nevidni laski prepletajo v vsakokratni sedanosti ... vedno znova ustvarjajo novo, neponovljivo, vrhunsko vzburljivo situacijo – naj gre za odnos ali dogodek, le da je vreden enega življenja! Saj tudi kapljica v reki nikoli dvakrat ne teče po isti strugi!

Je drugače sploh mogoče? – se mi utrne sklepna misel v mesečni neskončnosti tropske noči, ko visim na majhnem kanuju, med breznomo neba in oceanskih globlin. Ne, drugače sploh ne more biti! Vse ostalo so le iluzije, prividi.

Plen je že na krovu – dolga sloka sorodnica barakude s koničasto glavo in dolgimi, ostrimi zobmi se premetava po palubi. Na kavelj je zataknjena nova vaba. Vrvica spet drsi v vodne globine. Tančica »večnega« miru in spokoja se spet napenja nad naš sampan. Moje misli se umirjajo z njo – razblinjajo se kot zadnji dogodek, kot da jih nikoli ne bi bilo! Le trenutek, vreden enega življenja, živi naprej v moji sedanosti ...

Trzaj moje vrvice! Roka samodejno poleti v zateg. Čutim trenutek napetega pričakovanja ... potem se mi usta razlezejo v širok smeh tja do ušes, da se sive zalizce umaknejo tja nekam daleč nazaj. Dve novi zvezdici mi zasijeta v očeh ...

Oskar 1996

Dobro jutro, gospod Sulejman!

Hvala za potovanje.

Začutila sem, kaj naredi moč volje in kakšno moč imamo borci.

Začutila sem sončne žarke, ko sem naredila korak naprej v razumevanju sebe in drugih.

Začutila sem energijo, zanos in navdih ljudi, ki pogumno stopamo po svoji poti.

Hvala za kristalno ogledalo, ki ste ga dali vsem nam, ki smo želeli videti.

Pozdravlja vas Azize – vodniško potovanje 2008

Potopisna predavanja v maju in juniju 2008:

Datum	Kraj	Predavanje:
08. maj	Ljubljana	Svilena cesta II – zahodna Kitajska
13. maj	Ljubljana	V vratih narodov - vzhodna Turčija
15. maj	Ljubljana	Budina solzica Indijskega oceana – Šrilanka
20. maj	Ljubljana	Po ognjeni črti - od Floresa do Balijs
22. maj	Ljubljana	Berberska pravljica – Maroko
27. maj	Ljubljana	Otok moči in čutenja – Sulawesi
29. maj	Ljubljana	Iranska pustolovščina - Iran
29. maj	Maribor	Razpotnica civilizacij – Turčija
03. jun	Ljubljana	Rodovitni polmesec – Sirija in JV Turčija
05. jun	Ljubljana	Hrabri Irian - Indonezija
10. jun	Ljubljana	Svilena cesta I. – Turkenistan, Uzbekistan in Kirgizija
12. jun	Ljubljana	V lemurjevi deželi - Madagaskar
17. jun	Ljubljana	V deželi Inkov - Peru

Vsa predavanja se začnejo ob 20.00 uri. Prizorišče: Ljubljana: GOSTILNA PRI JOVOTU: POLJANSKA 99 Maribor: DRUŠTVO POPOTNIKOV VAGANT : Bela dvorana nad KINOM UNION